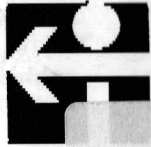

MP 69 ry
PI 69
00691 HELSINKI

HUUHTANEN REIJO

Tapoja tehdä osoitte

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna Visakset Oy:lle.
  2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti Visakset Oy:lle.
  3. Voit myös FAXata allaolevan kupongin Visakset Oy:n, puh (931) 356 1411
  4. Tai tee osoitteemuutoksesi sähköpostiosoitteeseen
Email kari.hanski@cc.tut.fi
- Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa Motoristi -lehden osoitetarran oikeasta alalaidasta tai jäsenkortistasi.
  - Voit myös täydentää ja korjailla jäsenrekisterissä olevia tietojasi tällä samalla kortilla. Niitä käytetään vain kerhon omiin tarkoituksiin.

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

Mp:n merkki ja malli:

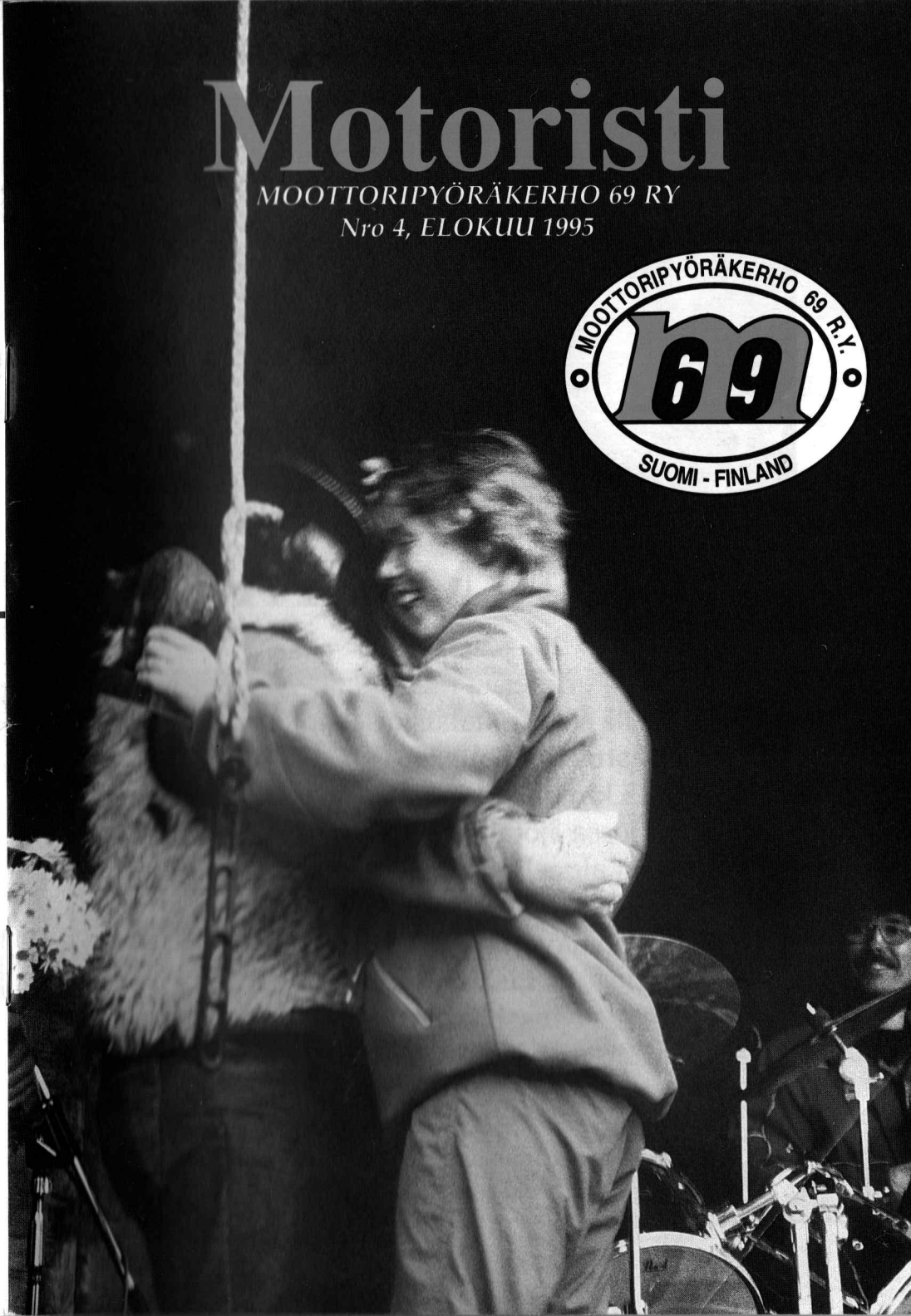
Posti-
merkki
2,20 mk

Visakset Oy
Kari Hanski
PL 8
33701 TAMPERE

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

Nro 4, ELOKUU 1995

PYSTYMETTÄ

27.—29.10.1995

Perinteistä meininkiä,
keskellä satakuntalaista sekametsää.

Opastus tieltä no:246 (kts. GT-4):

viimeinen 0.5 km on kova pohjaista traktorinuraa,
jossa ajotaito koetuksella.

Polttopuut alueella valmiiksi kaadettuna, ei
moottorisahoja.

Juomavettä ei paikalla ole.

Lisätiedot:

Jussi Sauramo
puh.(938) 8646 022

MOTTO:

Yksinkertainen, toimiva ja halpa on kaunista.
Askeettisuus kunniaan.

Motoristi

Nro 4 elokuu 1995. 26. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere

Hallitus

Puheenjohtaja

Antti Korteso
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. (931) 317 4333
Email
korteso@ruuvi.me.tut.fi

Varapuheenjohtaja

Hannu Hoskari
Heinätie 12 B 18
01350 VANTAA
Puh. k. (90) 873 4269

Sihteeri

Ritva Haikonen
Fallkullantie 1—3 F 78
00730 HELSINKI
Puh. k. (90) 346 4264

Kassanhoitaja

Raine Honkanen
Fallkullantie 1—3 F 78
00730 HELSINKI
Puh. k. (90) 346 4264
t. (90) 830 8270

Kerhoisäntä

Toni Korppi
Teekkarinkatu 13 C 46
33720 TAMPERE
Puh. k. (931) 318 7721
Email
toni.korppi@cc.tut.fi

Päätoimittaja

Jarkko Järvinen
Pehkusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. (931) 318 6812
t. (931) 346 2831
Fax (931) 346 5739
Data (931) 346 6083

Varajäsenet

Koulutusvastaava ja varastonhoitaja

Markku Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 VANTAA
Puh. k. (90) 392 2677

NMR-vastaava

Bo Nyquist
Ounasvaarantie 1 E 121
00970 HELSINKI
Puh. 949 - 407 606

Aluetoimintavastaava

Jussi Vanha-Aho
Risujontie 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. (965) 5120 281
t. (965) 5120 130
Fax. (965) 5120 822

Nuorisovastaava

Arttu Kotilainen
Kanneltie 15
36200 KANGASALA
Puh. k. (931) 377 3683

Motoristin toimitussihteeri

Pirkko H. Rosvall
Santalahdentie 15 A 1
33230 TAMPERE
Puh. k. (931) 214 7802

Kerhotavaramyynti

Jarmo Lottanen
Vaasankatu 8 A 11
00500 HELSINKI
Puh. k. (940) 544 9513

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Osoite

PI 69
00691 HELSINKI

Jäsenmaksutili

SYP Tampere - Hervanta
224318-12479

Postisiirtotili

800013-1427226

<http://www.sci.fi/~koofoo/mp69/mp69>

Pj:n palsta

Taas alkaa yhden ajokauden ehtoopuoli häämöttää ja haikeus menetetyistä keksistä valtaa vähitellen mielen. Monta reissua on ajeltuna ja vielä on jäänyt tutkimattomiakin polkuja.

Mutta mahtuuhan syksyyn vielä paljon kivoja ajeluita — Pystymettä lienee niiden huipentuma. Sitä ennen muistakaa kuitenkin vuosikokouksessa käynti!

Viime syksynä oli hienoa nähdä niin paljon kerhon asioista kiinnostuneita samassa paikassa. Lieneekö sitten epäily kerhon tulevaisuudesta saanut kaikki liikkeelle? Ja vaikka tänä vuonna ei esityslistassa olekaan mitään järjestyttäviä asioita, tulkaa kuitenkin porukalla esittämään mielipiteenne kerhomme tulevaisuuden suuntaviivoihin.

Kontio

Vuoden kohokohta, Kontio, sattui valitettavan epävakaiseen viikonloppuun. Niinpä paikka, jossa olisi voitu tehdä uusia yleisöennätyksiä, saikin vain puolentoista tuhatta aktiivisinta motoristia liikkeelle. Positiivista tilanteesta oli, että kaikilla oli ruhtinaallisesti telttailutilaa. Eikä ruuhkia muutenkaan syntynyt — ilmeisesti paikan nimi Ruhkaranta tarkoittaa jotain muuta...

Ennätys kuitenkin tehtiin talkooporukan koossa. Noin 120 savonlinnaista ja kiteeläistä huolehti meidän kesityksestämme ja viihtyvyydestämme. Ja hyvin he huolehtivatkin. Hyvä esi-

merkki jatkuvasta huolehtimisesta oli vessojen siisteys: koskaan ennen en ole lauantaina puolenyön aikaan mennyt vastapestyyn vessaan Kontiossa.

Kiitos kaikille Kontiotalkoisiin osallistuneille!

EMA

Kontiossa aamuyön tunteina tuli keskustelua siitä, onko MP69:n tarpeellista häärtää Euroopan tasolla. Siitä kun aiheutuu tarpeetonta kulua, joka kuitenkin viimein tulee jäsenistön kannettavaksi tavalla tai toisella. Yksi mielipide oli, että Euroopan edustus kuuluisi sellaisille järjestöille, jotka nauttivat valtion avustusta. Toinen näkökanta taas oli, että MP69 on alusta alkaen valvonut maantiemootoripyöräilyn etuja ja nyt siihen ei enää riitä Suomen päättäjien valistaminen, kun päätökset tehdään Europarlamentissa. Valtion avustusta taas ei myönnetä muille kuin SML:lle, koska se on tämän alan keskusjärjestö.

Vuosikokouksessa nähdään!

Antti

Motoristi 1995

Lehden aineiston viimeiset jättöpäivät:

Lokakuu 15.09.1995

Joulukuu 15.11.1995

Näin saamme lehden ilmestyä ajoissa jäsenistölle.

Terveisin päätoimittaja

**moto
osat**

Muista: Kerhoetu!

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.

Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset.

Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 255 7444

Toimitussihteeriltä

No niin, lopultakin. Tämä on nyt kolmas numero, jota työstän, ja viimeinkin saan omatkin löpinäni siihen.

Ensimmäisen kanssa oli niin kiire, etten ehtinyt edes ajatella sitä ja toisen kanssa kävi vallan ohraisesti. Lähdin tutustumaan paikalliseen sairaalaelämään aivan yllättäen, ja siinä rytäkässä jäi lehtikin minun osaltani kesken.

Edellisestä vierailustani olikin kulu-
nut jo parikymmentä vuotta, mutta ei muutoksia ollut tapahtunut kuin ulkoisissa puitteissa. Olin Hatanpäällä "uudella puolella" tartuntatautien osastolla. Edellinen vierailuni oli muuten Pyyntikin vanhassa kulkutautisaira-
raalassa.

Alku meni ihan mukavasti, vaikka hoitohenkilökunta heittäytyikin keljuksi, eikä suostunut ohentamaan suoraan suoneen annettavaa antibioottia Koskenkorvalla, vaikka kuinka koetin sitä ehdottaa.

Vajaan kahden viikon jälkeen alettiin jo puhua kotiin lähdöstä, mutta toisin kävi. Jouduin vain muuttamaan majaa. Se tietysti harmitti, ja kun kämpäkaverina oli 83-vuotias mummeli, jolla oli kymmenkunta lasta ja jokaisella omat perheet ja porukka niin peevelin sukurakasta. Ennätys vierailuajana 16 henkilöä kerralla! Siinä ei edes soittoruokalan desibelit pärjänneet. Pakoon! Onneksi parveke oli lähellä ja ilma lämmin.

Sukurakkaan suvun ensimmäiset edustajat rynnäsivät paikalle lauantaina jo ennen yhdeksää. Pakko myöntää,

että huumorintaju loppui. Vähältä piti, ettei muukin taju.

No, nyt se on onneksi takanapäin, enkä moista kaipaa vähään aikaan.

Sitten näihin maallisiin.

Ensinnäkin: jos teillä vain on tietokoneita tai voitte saada käyttöönnne sellaisen, kirjoittakaa juttunne sillä, ja lähettäkää meille vedos + korppu (tai vaikka lerppu, jos sellaisia vielä sattuu olemaan). Teemme työtämme puhtaasti kiitospalkalla, joten valitettavasti on tunnustettava, että etusijalla ovat valmiiksi kirjoitetut jutut, koska lehden teon kanssa aika tahtoo aina loppua kesken. Uudelleen kirjoittaminen on hidasta ja toisaalta turhaa ja turhauttavaa työtä.

Voitte lähettää juttunne suoraan minulle, ei niiden tarvitse välttämättä päätoimittajan kautta kiertää ensi vaiheessa. Kyllä ne sinnekin loppujen lopuksi menevät.

Sitten varsinaiseen toteutukseen.

Kaikkein yksinkertaisinta on tietysti, jos juttu on tallennettu asciina. WordPerfectin versiot ovat myös hyviä. Mutta se ei ole niin kovasti tärkeää, tärkeintä on, että juttu on korpulla.

Jos haluatte korostaa jotakin esim. lihavoimalla, katsokaa, että se näkyy vedoksessa. Joskus voi joutua tekemään kommervenkkejä, että saa tekstin PageMakerille, ja siinä voi muotoilut hävitä. Ja huom! **ÄLKÄÄ KÄYTTÄKÖ ISOJA KIRJAIMIA, vaan mieluummin puolilihavaa tai kursiiivia.** Isot kirjaimet näyttävät tökeröiltä näin pienellä

sivulla, eikä niitä pysty poistamaan muuten, kuin uudelleen kirjoittamalla, sen sijaan tavallisen tekstin saa tekniikan avulla isoiksi kirjaimiksi.

Älkää sisentäkö kappaleiden alkuja millään tavalla, ei sananväleillä, ei tabuloimalla, tekniikka tekee sen automaattisesti käskettäessä.

Toimitussihteerin koneeseen pitäisi jossakin vaiheessa asentaa faximodeemi, joten sen jälkeen voit vaikka lähettää juttusi suoraan. Asia on vielä kesken, niinkuin kaikki aina näin kesä- ja varsinkin loma-aikana. Tähän asiaan palaamme, kun se on ajankohtainen.

Eipä nyt tule mieleen muuta. Kirjoitelen aiheesta lisää, kun törmään uusiin ongelmiin lehteä tehdessä.

phr

En ole motoristi, enkä ole koskaan toissani ajanut moottoripyörää. Ainoa vakava opiskeluni oli sekin päättävä la-
sarettiin. Selvisin onneksi pelkällä poliklinikakäynnillä ja kahden viikon sairaslomalla. Tänä päivänäkin oikean jalan varpaat eivät suostu kunnolla taipumaan alaspäin. Niin että minulle neljä pyörää on parempi kuin kaksi. Todennäköisesti näin on hyvä jo yleistä turvallisuuttakin ajatellen.

Hannu Bergrothin perhe kiittää

Esa Myyryläistä Nokialta avusta rengashuolissa matkalla Veteraaniralliin.

Hyvää kesän jatkoa!

Bergrothin perhe

Arska-44 kiittää

Katkottuani luitani (6 kpl) Helatorstaina Alastaron moottoriradalla, tahdon esittää kiitokseni kaikille niille tuntemattomiksi jääneille ja tutuille motoristikavereille, jotka auttoivat minua onnettomuuspaikalla ja hoitivat pyöräni ja varusteeni Tampereelle. Kiitokset myös kaikille Pirkanmaalaisille, jotka kävitte minua sairaalassa katsomassa, kaikille, jotka ovat minua muistaneet kortein ja lukemattomin puhelinsoitoin. Ja kiitokset KONTIO-kortista!

SINISTÄ SAVUA JA KOMEITA... KEVAREITA K-18 16.-18.6.1995

Tämä juttu on kirjoitettu naisjärjestäjien näkökulmasta, mikä heti aluksi mainittakoon.

Vuoden kakstahtisin kokoontumiso ajo järjestettiin 16.-18. kesäkuuta perinteistä poiketen Mäntän Särkilahdessa. Ennen rallipaikkaan saapumista meillä järjestäjillä oli järjen lähtö lähellä, johtuen pakettiautottomuudesta ja kännykkämättömyydestä. Pakettiauton saimme kuitenkin Kikan isin ja Autotalo 'autoilijan taivas' Laakkosen yhteistoiminnan ansiosta. SUURKIITOS!

Särkilahteen päästyämme tilasimme auringon paisteen paikalliselta pekka poudalta ja valmistauduimme tulevaan. Ensimmäiset surmanajajat saapuivat hyvissä ajoin, ja ralli julistettiin virallisesti avatuksi kellon kilkattaessa puolta kuutta.

Parkkipaikan täytyessä saimme huomata Särkilahden monipuolisuuden niin sisämajoituksen kuin toimintamahdollisuuksienkin suhteen. Koska rallialue oli näin suuri, porukka (86 rallilaisista) hajosi — suorastaan hukkui

Särkilahden laajoille aroille. Siitaman pientä pihaa tuli siis hieman ikävä. Auringon laskiessa rallilaiset saunoiivat ja nauttivat toistensa seurasta. Potti nautti viilentävästä järvivedestä. Rokki soi lähes koko yön aina toisen kovaäänisen hajoamiseen asti, mutta hiljaisuus ei yöllä tainnut häiritä ketään bailaajaa saatika sitten nukkuvaa järjestäjää. Potti löysi taas itsensä järjestäjästä.

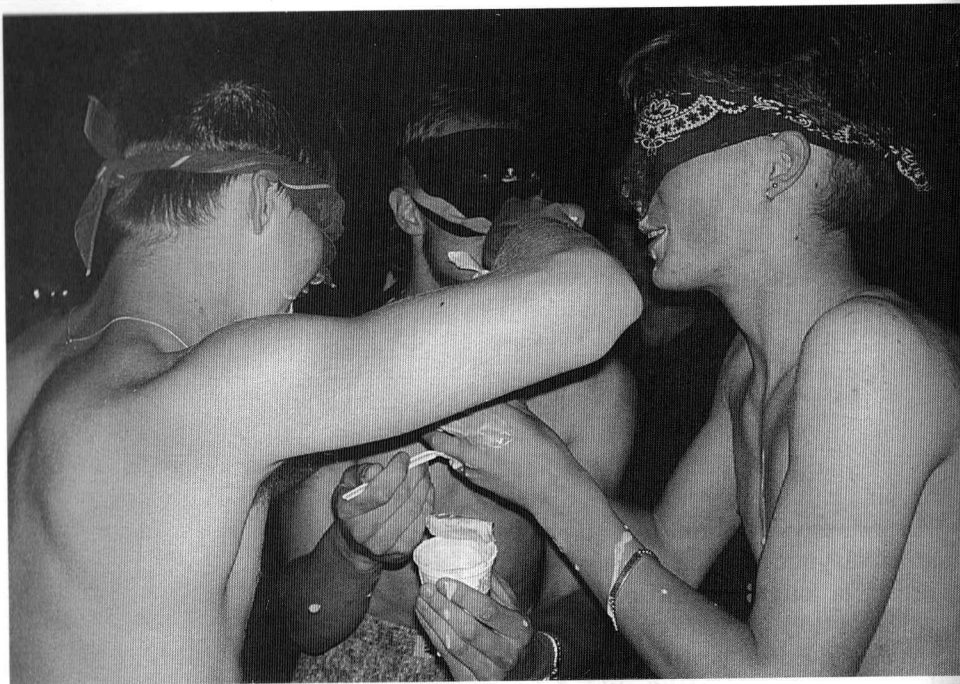
Lauantaiamuna tapasimme nälkäisiä ja vähemmän nälkäisiä (?) rallilaisia auringon paisteesta köllöttelemästä. Olipa pari järjestäjääkin kukkunut koko yön ja he tervehtivät meitä yön hyvin nukkuneita puuron keittäjiä ehkä hieman väsyneesti. Ohjelmassa oli siis syömistä ja kauppa-auton palvelujen hyväksikäyttöä. Päivällä noin 30 pyörää osallistui Potsin vetämään enduroretkeen, joka kulki sorateitä pitkin Juupavaaran yli. Kivaa oli kuulemma ollut, ja siitä KIITOS Potsille.

Iltapäivällä Japen karhea armeijääni kutsui kilpailuihin, joissa lajeina oli kottikärrymopolla pujottelu (69:n hallituksen joukkue ylsi viimeiselle sijalle), tandemsuksilla hiihto, frisbeen perässä juoksu ynnä muuta ynnä muuta ynnä muuta ...Potsi kylpemässä.

Illan kohokohta oli disco, ainakin osalle järjestäjistä. Mahtava deejii soitti musaa ja jutteli mukavia, mutta tanssilattia vain kiiksi tyhjiyttään. Vaivako nykynuorisoa tanssitaidon tai rohkeuden

(lue C2H5OH:n) puute? Juhlat siis tuntuivat rauhallisilta perjantaihin verrattuna. Keskiyöllä Arttu jakoi palkintoja kauimpaa tulleille ja päivän kilpailuissa kunnostautuneille. Eli SUURKIITOS kaikille meitä tukeneille motoalan liikkeille. KIITOS myös Mäntän kerho-

laisille, joiden ansiosta saimme Särkilahden käyttöömmeksi. Muuten, Kontiossa olleille tiedoksi; Hannu Haukikin osallistui Tunturillaan kakstahtibileisiin totuttaakseen takalistoaan mopon satulaan.

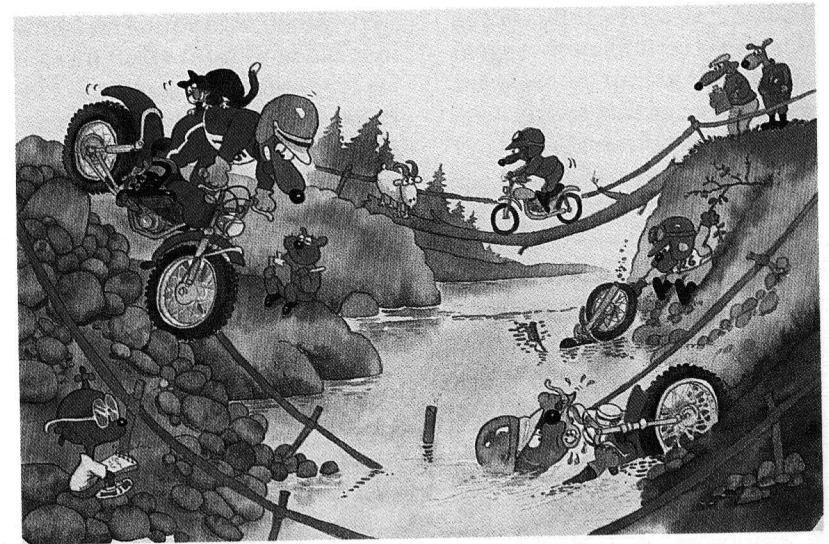
Rallin loputtua siivoillessamme löysimme huoneellisen rallilaisia lukkojen takaa unten mailta. Ruokittuamme heidät kakulla ja kahvilla (jäljelle jääneet aamiaistarpeet oli siirretty jo Peltolan pakkaseen) ja toivotettuamme viimeisille lähtijöille turvallista kotimatkaa, huokaisimme, saunoimme ja ajelimme kotiin. Kaiken kaikkiaan K-18 oli mielestämme hienosti onnistunut, lukuunottamatta lauantaiaamun leipälähetyksen pientä myöhästymistä. Järjestäjien jälkipalaverissa (jätte-

lön syönnin lomassa) pohdimme tapahtuman plussia ja miinuksia ja seuraavaan K-18:an tehtäviä muutoksia, sillä paremmaksihan tätä rallia haluamme toki kehittää. Etenkin jäämme pohtimaan Potsin mystistä mieltymystä käydä järvessä kylpemässä (rallilaisten avustuksella) riisumatta edes vaatteitaan...

K-18 pähkinänkuoressa...

osallistujamäärä	86
järjestäjiä	13
arvosana	8,5

teksti: nuorisoministerin ja legendaarisen kilpa-ajajan kaiman sotaalesket ja 14-vuotias sisarvahvistus

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

järjestää jäsenilleen ja muille halukkaille

ENDUROPÖRÄYKSEN

joka ajetaan perinteiseen tapaan

Pirkanmaan perämetissä 16. - 17.09.1995

Kokoontuminen totuttuun tapaan Tampereella, nääs, osoitteessa Teiskontie 60, (KESOIL huoltamon pihassa), josta lauantaina lähtö kello 11.00 kohti määränpäättä, jonne saavutaan ennenmin tai myöhemmin.

Reitti on moottoripyörällä ajettavissa, ja sopii niin aloittelijoille kuin möhköenduroillekin, vaikkakaan ei kaikin kohdin helppoa. Huoltoauto vie lähtöpaikalta aremmat ja tärkeämmät tavarat, kuten makuupussit ja -alustat Peltolaan, jossa varattuna sauna ja sisämajoitusta n. XXX hengelle.

Sunnuntaina matka takaisin, ja koko mukava viikonloppu "eurohintaan" 50 mk/osallistuja. Aamupalan ja majoittautumisen vuoksi ennakoilmoittautuminen on välttämätöntä 13.09.1995 mennessä.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut:

Kari Hanski
940-545 6828

Viininkuljetusveneitä Portugalin Portossa — portviinin kotipaikassa.

Jatkkoa edellisistä numeroista

Puolan poikki Portugaliin

Paras tapa tutustua Lissabonin keskusta on käveleminen, ja niinpä mekin jalkauduimme erään toriaukion laidassa. Heti siihen ilmaantui poika, joka lupasi vartioida pyöräämme kuin silmäteräänsä — maksua vastaan tietenkin! Ei muuten maksettu. Seisoksellesamme aukiolla kai epä tietoisten turistien tapaan, ilmestyi luoksemme jostakin parrakas, laiha miekkoonen joka ryhtyi juttusille. Hän kertoi olevansa Filippiineiltä kotoisin mutta olevansa pakotettu olemaan vielä pari viikkoa Lissabonissa ennenkuin saisi uuden passin. Entinen kun oli varastettu, samoin

kuin rahat ja matkatavarat! Miekkonen jutteli ja jutteli ja kertoi olleensa jopa Suomessa töissä vähän aikaa ja kyllä hän selvästi tunsikin ainakin isommat kaupungit. Juttua tuli koko ajan ja niin uskottavasti, että olin jo heltyä antamaan hänelle muutaman kolikon, kun hän sitä lopulta pyysi. Sirpa oli kuitenkin tarkkasilmäisempi ja kielsi. Kun eräs lähellä oleva poliisi alkoi astella lähemmäksi, häipyi mies vähin äänin. Kyseessä oli siis tavallista taitavampi pummi, joka olisi varmasti ollut Saksassakin töissä jos olisimme olleet saksalaisia. Eipä silti, saimme häneltä

useita vinkkejä kaupungin nähtävyyksistä, joita on turha tässä luetellakaan.

Eräs vaikuttavampia nähtävyyksiä ja melkein kaikissa postikorteissakin esiintyvä, oli suunnaton, v. 1960 rakennettu merenkulkijoiden muistomerkki, jossa Henrik Purjehtija tähyää merelle seuranaan merenkävijöitä ja suurmiehiä. Onpa mukaan kelpuutettu yksi nainenkin, kuningatar Philippa — Henrikin äiti.

Tuo muistomerkki sijaitsi Belémin kaupunginosassa ja siellä sijaitsi myöskin Belémin torni (1500-luvun alusta) eli Torre de Belém jota pidetään jopa Lissabonin symbolina. Torni (tai itse asiassa se näytti pieneltä linnoitukselta) on aikoinaan toiminut niin majakana kuin vankilanakin.

Pyörää ei sitten päästetty hetkeksikään silmistämme, sillä eräs tyttö (sanoi itsekkin olevansa motoristi) tuli varovastan kertomaan, että pyörän päälle ei kannattaisi jättää remmin pätkäkään — kaikki katoaa, vaikka itse pyörä säilyisikin! Totta olikin, että kun vähänkin pysähtyi pitemmäksi aikaa, aikoi lähellä liikusella epämääräisen näköisiä tyyppejä. Toisaalta sanotaan, että Lissabon on keskimääräistä turvallisempi kuin moni muu miljoonakaupunki.

Sirpan ottaessa erivapauksia olemalla kyydissä ilman kypärää, sai hän poliisilta käskyn laittaa se heti päähänsä. Yleensä paikalliset motoristit näyttivät käyttävän erittäin kevyen ja ohuen näköistä avokypärää (joka muistutti lähinnä polkupyöräkypärää), mikä helteellä olikin varmasti mukavampi kuin integraali.

Alfaman vanhan kaupunginosan sokkeloissa ajelimme ristiin rastiin välillä niin pienillä kujilla ettei sinne olisi

autolla ollut edes asiaa! Siellä tapasimme mekin varmasti aitoa lissabonilaista elämänsykettä torikauppiaineen, kissoineen ja joka paikkaan leviävine paistetun kalan herkullisine tuoksuineen. Siitä tähän mekin huomasimme olevamme nälkäisiä ja menimme pieneen paikalliseen ravintolaan, joka ei taatusti ollut turistipaikka! Söimme miekkakalaa voikastikkeessa! Maan kansallisruoka on kylläkin kuivattu turska eli bacalhau. Pienestä pullapuodista ostimme vielä pari leivosta syntymäpäiväni kunniaksi.

Koko päivän kaupunkia väsyksiin asti kierrettyämme olikin takaisin leiri-alueelle todella vaikea löytää ja niinkuin sieltä oli ollut olevinaan niin helppo tulla kaupunkiin. Nyt ajoimme maksullista moottoritietäkin ensin yhteen, sitten toiseen suuntaan. Pimeyksen rupesi haittaamaan suunnistusta. Sirpa alkoi jo hermostua, oli nimittäin tullut jo melko kylmä eikä meillä ollut liikoja vaatteita. Lopulta älysin kysyä eräältä moottoritien maksukopilta Picheleiros-nimistä kylää, joka sitten löytyi monen mutkan ja kiemuran jälkeen. Puolilta öin olimme vihdoinkin leirialueen lukiulla portilla ja jouduimme herättämään jo nukkumassa olleen hoitajan päästämään meidät sisään. Kaksi yötä tuolla leirialueella muuten maksoi "huimat" 82.- Suomen markkaa, eli ei ollut "hinnan kiroissa".

Matkamme jatkui Costa da Prataa eli hopearannikkoa ylöspäin, välillä mäntymetsiä halkoen, välillä kukkuloita seuraten. Sanotaan, että Portugalissa on Euroopan luultavasti paras ilmasto ja vähiten saastuneet metsät ja vedet. Varmaan edellämämainituista seikoista johtuen olo tuntui välillä suorastaan kotoiselta.

Fatiman pyhäkkö. Esessä miljoona ihmistä vetävä aukio.

Fátima

Sitten tuli etemme tienviitta, jossa luki FÁTIMA. Nimihän oli sama kuin Muhammedin tyttären, mutta mitä siellä sitten olisi erikoista? Fátimahan oli vuosisadan alussa vielä syrjäinen pikkukylä, mutta tänä päivänä se on Ranskan Lourdesin ohella katollisen kirkon tärkein pyhiinvaelluspaikka. Päätimme tietysti poiketa siellä.

Vuonna 1916 kerrotaan yhdeksänvuotiaan Lucian hakeneen sateensuojaa kiviseltä rinteeltä kahden serkkunsa kanssa, kun he näkivät kirkkaan valon joka osoittautui kauniiksi nuoreksi mieheksi. Tämä enkeli ilmestyi heille myöhemmin vielä kahdesti samana vuonna. V. 1917 enkeli — tällä kertaa huikaisevan kaunis nainen —

näyttäytyi vielä viisi kertaa, mutta kuudennella kerralla 13.10., jolloin nainen oli luvannut saapua viimeisen kerran, oli paikalle kerääntynyt lasten lisäksi n. 70.000 uskovaa tai uteliasta ihmistä, osa hyvinkin kaukaa. Lucia oli pyytänyt, että Fátiman Neitsyt” tekisi jonkun ihmeen, sillä vain lapset näkivät hänet ja kuulivat hänen puheensa. Tuona päivänä satoi kaatamalla ja ihmiset palelivat läpimärkinä. Äkkiä sade kuitenkin lakkasi ja aurinko ilmestyi näkyviin merkillisen hopeanhoitoisena. Sitten se näytti suistuvan radaltaan ja näytti löpulta syöksyvän suoraan väkijoukkoon tanssittuaan ensin villisti taivaalla. Ihmiset tietenkin säikähtivät kuollakseen, mutta lopulta aurinko näytti asettuneen oikealle paikalleen ja samalla ihmisten vaatteet olivat muut-

tuneet täysin kuiviksi! Olihan siinä ihmettä riittämiin.

Fátima on tänään kaupunki jonka pääelinkeino onkin pyhiinvaellus. Siellä kohoaa nyt valtava basilika, jonne on haudattupienet Lucian serkut jotka kuolivat vain kahdeksan- ja kymmenvuotiaina. Itse Luciasta tuli nunna ja nykyisin hän asuu Coimbran karmeliittaluostarissa. 1930 -luvulla rakennettu basilika on täynnä lasimaalauksia, jotka kertovat Fátiman tapauksesta. Sen edessä on aukio jonne voi kokoontua kerralla lähes miljoona ihmistä! Fátiman ympäristö on puolestaan täynnä kauppvoja, kojuja ja kioskeja joissa myydään kaikkea mikä vähänkin liittyy Fátimaan, aina avaimenperistä ja taskumateista kynttilöihin — siis kaupallista ”krääsää”, mutta tarvitsevat ihmiset muistoesineensä.

Meidän ajopelimme oli parkkeerattu pienelle torille lähelle basilikaa ja kävimme vuoretellen katsomassa sitä. Minun ollessani kierroksella ja Sirpan istuskellessa hieman kauempana pyörästä, oli hän huomannut erään auton parkkeeraavan lähelle sitä. Autosta nousut miekkonen oli avannut jo peräluukun ja aikoi ilmeisesti muina miehinä ruveta nostelemaan pyörän päällä olevia reissukamoja kyytiinsä. Sirpan äkillinen ilmestymisen oli säikäyttänyt miekkosen nopeasti karkuteille, mutta siis noinkaan ”pyhällä paikalla” ei pyörää olisi voinut jättää vartioimatta.

Batalha puolestaan oli tavallinen pieni kylä, mutta siellä sijaitseva Batalhan luostarikirko on epäilemättä yksi Euroopan suurimmista arkkitehtonisista mestariteoksista. Se rakennettiin v. 1385 käydyn taistelun muistoksi. Kuningas João I oli luvannut Neitsyt Ma-

rialle, että jos hän joukkoineen selviäisi voittajana kolme kertaa suuremmasta espanjalais-armeijasta, hän rakennuttaisi mahtavan luostarikirkon. Näin kävi ja kuningas aloitti rakennustyöt kolme vuotta voittonsa jälkeen. Kappelissa lepää mm. aiemmin mainittu Henrik Purjehtija, yksi kuningas João ja kuningatar Philippan neljättä pojasta jotka hekin ovat saaneet viimeisen leposijansa samasta paikasta. Yövyimme sitten Figueria da Fozissa hienolla kunnallisella (?) leirialueella eli Parque Municipal de Campismolla edulliseen n. 35,- FIM hintaan, joten katsoimme meillä olevan varaa tärsätä hyvään illalliseen 3.700,- escudoa (= n. 122 FIM).

Seuraavana päivänä siirryimme pikkukuhiljaa Costa Verden eli vihreän rannikon puolelle. Ko. alueen maakunnat ovat muuten Portugalin viinin lähteitä, mutta turistit eivät ole (onneksi) vielä oikein löytäneet aluetta. Koko päivän ajelimme pitkin viehättäviä pikkuteitä jota viiniköynnökset reunustivat melkein kaikissa mahdollisissa paikoissa.

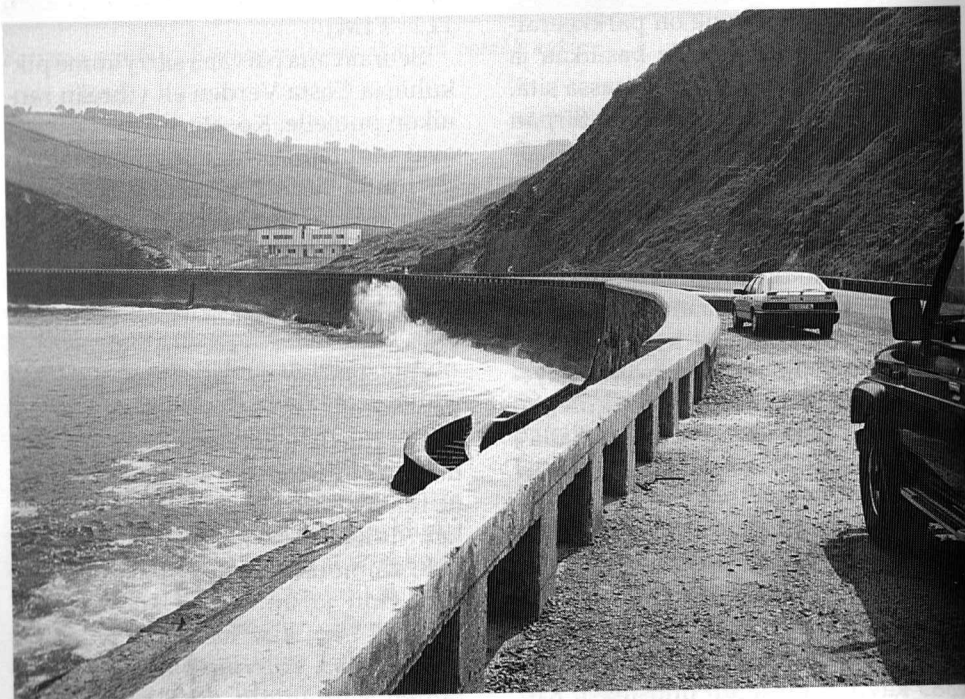
Ollessamme jo iltapäivän puolella tien varrella taukoa pitämässä, pysäytti eräs auto lähellemme ja siitä nousut mies tuli juttelemaan kanssamme. Hän oli huomannut Fin -kilpemme ja tunsikai ”lukkarinrakkautta”, koska hänen vaimonsakin käyttää mieluummin vain ja ainoastan suomalaisia kenkiä! Lopuksi hän neuvoi meitä valitsemaan yöpymispaikaksi Amaran kaupungin, jota kehui kauniiksi.

Kyllä tuo Tãmega -joen rannoille rakennettu kaupunki onkin eittämättä yksi Portugalin viehättävimmistä. Vaikutelmaa auttoivat 1600—1800-luvun rakennukset, eikä edes keskustaa ollut pilattu koleilla kerrostaloilla.

Sitä leirialuetta ei vain tahdottu millään ensin löytää ja kun se sitten lopulta joen rannalta löytyi, ei porttivahti meinannut päästää meitä sisään. Myöhäistä kun oli. Onneksi paikan hoitaja sattui tulemaan paikalle ja laski meidät ilman muuta sisään. Pyörää kyllä piti työntää moottori sammutettuna. Maanpinta oli taas kivikovaa, mutta pienellä työllä teltta saatiin pystyyn.

Aamulla pois lähtötunnelmissa tapasimme portilla vielä tanskalaisen eläkeläispariskunnan, joka jo kahdeksatta kertaa tuli asuntoautollaan viettämään lomaa kahdeksi kuukaudeksi aina samalle leirialueelle! ”Kyllähän meitä vähän höppänoiksi sanotaankin”, naureskeli pappa, ”mutta tuosta leirialueen hoitajastakin on tullut jo kuin oma poika”, kopaten hoitajaparan kainaloonsa. Papparainen oli myös kiinnostunut siitä, liittyykö Suomi EU:hun. Vastailin myöntevästi — eikä tullut puhuttua palturia, kuten myöhemmin ilmeni. Sitten ajettiin rajalle ja tuhlatiin loput escudot ecäisiin. Niin jäi Portugali muistoihimme — eikä ollenkaan hullunpana paikana.

Melkein tielle hyppääviä rantatyrskyjä San Sebastianissa Espanjassa.

“Eteenpäin elävän mieli”

Niin oli taas Espanja läpiajettavana ja läpi se ajettiin yhtä soittoa seuraavan yönkin mennessä tiiviisti pyörän satulassa. Pesetoja oli vain 600,— eli n. 25,— FIM. Emme viitsineet vaihtaa enää Espanjan valuuttaa enempiä ja polttoainettahan sai kortilla. Jos sai. Nimittäin kun muutamalla asemalla ei korttini tahtonut antaa minkään näköisiä lukemia, niin oikealla asemalla kuin oltiinkin. Tuulin tavaksi pyytää ensin kokeilemaan sitä, ettei tulisi yllätyksiä. Aamulla rupe si aurinko lämmittämään ja pitkä yöajo alkoi raukaista. Välillä piti torkkua vähän aikaa parkkipaikkojen penkeillä ja syödä rusinoita, että jaksaisi taas kappaleen matkaa. Rannikko Espanjan yläreunassa tarjosi vielä väsyneille silmille erittäin komeita näkymiä valtavine rantatyrskyineen ja hienoine maisemineen.

Ranskaan päästiin kuitenkin kunnialla. Vaihduutuani rajan pinnassa sitten tarpeettomia Sveitsin frangeja Ranskan vastaaviksi ja tultuani pankista ulos, ”onnistuin” Potkaisemaan Sirpan pyörän penkille laskeman repun asfalttiin — seurauksella, että vesipullo — tietysti täysi — hajosi. Siitä tuli melkein selkäsäuna, kuten arvata saattaa. Leireilimme heti rajan pinnassa St. Jean de Luzissa — kuulussa kylpyläpaikassa (hintaan 52,-frangia). Käyskentelimme vielä meren rannalla varpaita liottelemassa, vaikka vesi oli aika kylmää. Yöllä nukutti hyvin. Aamulla piti keitintä varten ostaa vielä yksi litran tenttipullo. Kotoa matkaan otetut kaksi pulloa eivät siis riittäneet. Biarritzista lähetettiin muutama postikortti.

Oli pilvinen iltapäivä meneillään, kun ajelimme viivasuoraa valtatieta Bordeauxista Limogesin suuntaan. Yhtäkkiä

Sirpa löi voimakkaasti selkääni ja huusi, että nyt hänen lasinsa putosivat! Löin välittömästi jarrut pohjaan, mutta ehti hän pyörä tieteenkin kulkea hyvän matkaa eteenpäin. Liikennettä ei kovin paljon ollut, mutta kiivaista parin tunnin etsiskelyistä huolimatta ei niitä löytynyt ja jos olisikin, niin rikkihän ne olisivat varmasti olleet. Kysessä hän olivat silmälasien päälle tulevat aurinkolinssit — eivät mitkään muoviläpyskät — vaan vartavasten lasista teetetetyt mittojen mukaiset kapistukset. Palasimme masentuneina pyörälle — ja mitäs löytyikään sivulaukun ja pyöränrunгон välisestä raosta — kuin siististi aseteltuna ne aurinkolasit! Vieläpä täysin ehjinä. Ilmavirta oli tietysti imaissut ne siihen. Kävipä tuuri, sillä ne lasit eivät olleet ihan halvat ja kadottaminen olisi harmittanut kovasti. ”Ja mitäs niitä oikeastaan pidin enää silmilläkään, kun aurinkokaan ei enää paistanut”, ihmetteli kumppani.

Hyvää ajoaika oli kuitenkin kulunut sen verran, että kurvasimme lähimmälle leirialueelle. Taivaskin oli tummentunut uhkaavasti. Pyörä saatiin sopivasti suojaan puun alle ennenkuin alkoi sataa ja teltan pystyttäminen sateessa ei ole kaikkien kivointa puuhaa. Kiittelin jälleen mielessäni teltan kaksinkertaista rakennetta, sillä nukuimme kuivina yön yli.

Seuraavana päivänä ohitimme tihkusateessa Vezelesin, eli paikan mistä oli löytynyt useita luolia, joissa oli esihistoriallisen asutuksen jälkiä. Olisihan siellä ollut se kuuluisa Lascaux'n luolakin upeine seinämaalauksineen, mutta siellähän ei voi enää nykyisin vieraila.

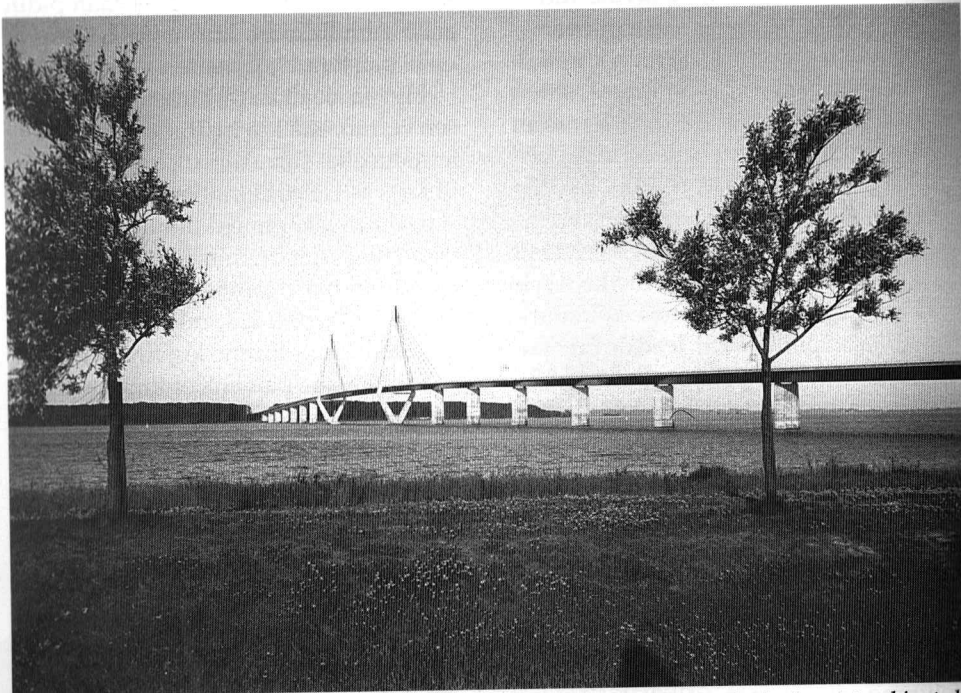
Oli jälleen kunnallisen leirialueen vuoro ja sellainen löytyi Cussetista, nimeltään Camping Municipal du Mont Beton. Ainakin ajattelin sen kunnalliseksi, kun

se oli puolta halvempi kuin muut leiri-alueet (= 38,- Fr) - silti täysin palveluin varustettu. Sieltä käsin tehtiin vielä iltaretki viereiseen Vichyn kaupunkiin, joka paitsi kylpyläpaikkana, on tunnettu siitä, että siellä toimi v. 1940—44 sotamarsalkka Pétainin johtama Ranskan hallitus, maan sotilaallisen vastarinnan luhistuttua ja saksalaisten miehittäessä pohjoisosia. Onhan myös aito vichy-vesi sieltä kotoisin.

Olin joskus aikaisemminkin käynyt Verdunissa, mutta Sirpalle piti tietenkin esitellä tuo kuuluisa ensimmäisen maailmansodan aikainen suunnattomia tuhoja aiheuttanut taistelupaikka. Varsinkin sen laajan hautausmaan keskellä oleva muistohalli — luuhalliksikin sanottu — oli vaikuttava. Sen seinät olivat täynnä

kaatuneiden nimiä ja todellakin, pienistä ikkunoista kurkistaessa, koko muistorakennuksen alaosa näytti olevan täynnä luita ja päähälloja! Muuten oli läheinen kukkulamaasto kauniin metsän peitossa, kuin luotu huviretkä varten — jos pystyi unohtamaan sotaisan menneisyyden. Sodan aikanaan maasto oli ollut pelkkää tykeä jauhettua mutavelliä.

Belgian puolelta ajettiin Luxemburgiin ja se oli niin pieni valtio, että siitä ei jäänyt muuta muistoa kuin bensakuitti Echernachtista. Heti Saksan puolella yövyttiin Irretissä Camping Nimseckissä, erittäin hienolla paikalla pienen mutta synkän puron rannalla. Moottoripyörästä ei veloitettu erikseen, vaikka laskussa oli kyllä paikka sillekin. Hinta olikin ihmehen halpa saksalaiseksi leiralueeksi, n.

Komea tanskalainen silta, joka ylitetään aina sen kummemmin miettimättä - nyt sekini tuli kuvattua.

Isompi taalinmaalainen hevonen Morassa. Vertaa allaseisovaa motostia.

40 FIM, kun hanoista sai sentään lämmintä vetä ja vessapaperia oli riittämiin, mikä ei suinkaan ollut joka paikassa itsestäänselvyys.

Moselin laakso oli uskomattoman kauniista viininviljelyaluetta ja sadonkorjuuta oltiin juuri aloittamassa. Tie seuraili

Mosel -joen rantaa ja olikin kuulemma Saksan kauneimpia matkailuteitä. Reinin yli mentiin lossilla. Bonnin keskustassa pyörähdettiin ja Kölnissä yövyttiin, joskin leirialueen löytämisessä oli melkoisia vaikeuksia. Siellä Sirpaa jopa kovisteltiin (aiheetomasta) "vessapaperivarkaudesta". Kölnistä itsestään jäi mieleen lähinnä tuomiokirkko, joka on yksi Euroopan suurista goottilaisista kirkkoista. Sirpa kävi jopa sisällä, minä vahdin pyörää.

Düsseldorfin, Essenin ja Dordmundin keskustoissa käytiin ajelemassa myös.

Helvetin kelitkin kastuvat sateessa - ainakin Ruotsissa. Huoltoautoon taitaa olla pyrkijöitä.

Niistä poistuminen vain tahtoi olla työstä ilman tarkempaa kartta. Kaikki tietähän veivät kyllä aina Centrumiin. Porta Westfalicassa leiriydyttiin. Siellä oli hie- man tyly vanhempi naishenkilö, joka epäili meidän jättävän vallan maksamatta, kas kun me olimme maksaneet yö- me jo toiselle henkilölle eikä tiedonkulku pelannut.

Oli Juhannusaatto, ainakin Suomes- sa, kun jatkoimme matkaa Hannoverin kautta Hampuriin, jälleen keskustoissa mutkia käyden. Illalla huomasimme, että saksalaisetkin polttavat kokkoja talojen- sa pihoilla(!). Meillä meni ajaminen taas niin myöhäiseen, että ajoimme läpi yön, samantien Putgardeniin Tanskan lautale sopivasti aamuksi. Lauttaliput Saksa- Tanska-Ruotsi maksoivat muuten 56,- DEM.

Meille jo tutun Kööpenhaminan kaut- ta ajettiin yksintein Ruotsin puolelle Vär- namoon saakka, josta olin tietävinäni hyvän leirintäalueen. Eihän sitä tietenkään enää löytynyt, joten mentiin toiselle — ihan yhtä hyvälle.

Sunnuntai-iltapäivällä alkoi sadella, kun tankkasimme yhdessä hurjannäköi- sen "helkutinenkelijoukkion" kanssa jos- sain Hedemuran seutuvilla. Samaisella asemalla ollut mieshenkilö kertoi selväl- lä suomenkielellä, että eipä heillä ole vielä oikein kesäisiä ilmoja ollutkaan.

Ruotsi on pitkä maa, mutta ajelimme samantien Haaparannalle asti. Yökin saa- tiin kulumaan siihen oikein mukavasti. Tällä kertaa tuon toistatuhantinen taival meni huomattavasti helpommin kuin edelliskesänä, jolloin oli todella kylmää, sateista ja vieläpä sumuista. Suomen tul- lin kohdalla piti vähän jännittää, kiinnite- täänkö isoihin ja epämääräisen näköisiin pakkauksiin mitään huomiota, vaan eipä sentään. Vielä oli vähän matkaa Ouluun.

Oli siis jo maanantai ja minun piti periaatteessa olla jo silloin töissä, mutta onneksi olin ilmoittanut, että jos ei kuu- lu, on vielä lomapäivä! Koto-Suomessa oli tietenkin tyypillinen kolea juhannus- sää.

Näin sitä vain kertyi "pikku" loma- matkallemme mitaa n. 12.000 km, ren- kaita neljäntoista valtion teillä kulutta- en. Sää oli yleisesti ottaen ihan hyvät, ainakin paremmat kuin edelliskesänä, tulihan nyt rusketuttuakin kunnolla Mi- tään isompia vahinkoja ei sattunut (mitä nyt se toisen kameran hajoaminen Al- peilla), eikä mitään kelvannut varkaille. Ajopeli toimi taas loistavasti. Se kantoi mukisematta melkoisen kuormansa tar- vitsematta muuta huolempittoa kuin ben- saa sillontällöin tankkiinsa. Keskkikulut- tus oli uskomattomat 5,51/100 km, josta voi päätellä, että eipähän ainakaan juuri hurjasteltu kovaa ajamalla. Gore-tex - pukuuni olin erittäin tyytyväinen. Ainoa "harmi" ehkä oli, että matkamuuistoja ei oikein voinut ostella, kun ne eivät olisi sopineet mihinkään. Mitä nyt Sirpa sai ihmeesti muutaman esineen mahtumaan ennestäänkin täyteen sivulaukkuunsa. Valokuvia tuli kuitenkin otettua sitäkin enemmän, ainakin 35 rullaa.

Edullisemmat maat olivat Puola ja Portugal, kallein oli Saksa. Rahaa, noin kaiken kaikkiaan saimme kulumaan taas niinvähän etei ole tosikaan! Eli melko- nen ja vaihteleva reissu oli taas tehty — niinkuin aina moottoripyörällä reissa- tessa.

Vielä muutama vastaantullut, ihan Suomen kieleltä vaikuttava paikannimi: "Herne" (Saksa), "Mies" (Ranska), "San- ta Olalla" (Espanja) ja "Cova Alaa" (Por- tugal)

Muisteli ...

Kemijärven Jaska

69 SHOP

Poolopaita	140
College	110
T-paita	55
Kontio -95 t-paita	65
K-18 -paita	55
Rukakuksa	95
Snapsikuksa	50
Motoristi-kansio	30
Kangasmerkki	15
Iso tarra	5
Pieni tarra	3
Postikortti	3
Vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	15
Peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	50
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110

TUTUSTU, OSTA!

69 SHOP

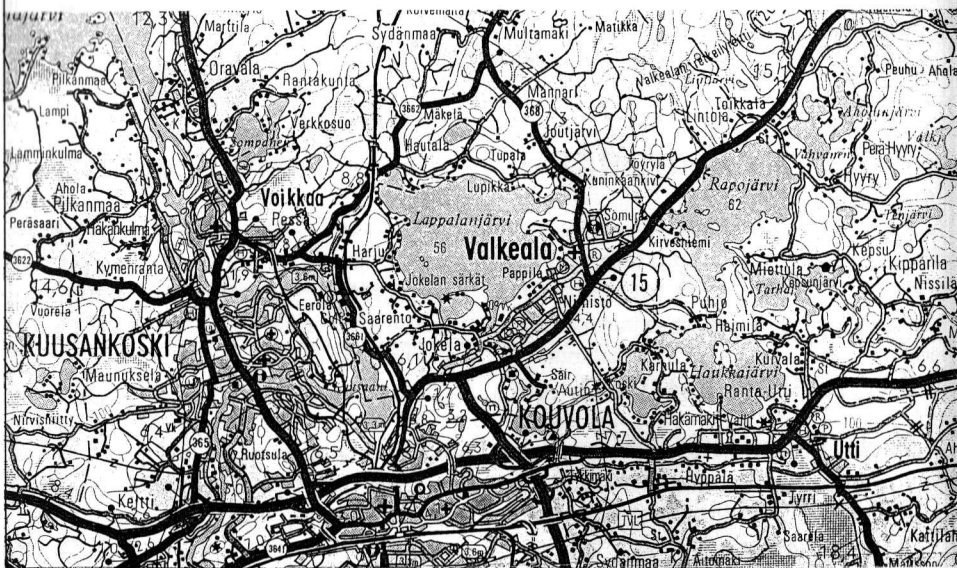
Vaasankatu 8 A 11

00500 Helsinki

SOITA, KYSELE, TILAA!

Jarmo (940) 544 9513

Vuosikokous

Puhjonrannan leirikeskuksessa Valkealassa 24.9.1995 kello 12.00

Perille löydät ajamalla Valkealan Essolta itään
(GT-kartta 3, vt 15) ympyrän vieressä)

Majoitus 23.—24.9. Käyrälampi Campingilla,
joka sijaitsee Tykkimäen vieressä.

★★★C varaukset (951) 321 1226

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n sääntömääräinen VUOSIKOKOUS

Valkealassa sunnuntaina 24.9.1995 klo 12.00

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
  - puheenjohtajan vaali
  - pöytäkirjanpitäjän vaali
  - kahden pöytäkirjan tarkastajan vaali
  - ääntenlaskijoiden vaali
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Hyväksytään toimintakertomus ja tilinpäätös 1994-95 sekä päätetään tilintarkastajien lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle
6. Sääntömuutosehdotuksen hyväksyminen
7. Hallituksen varsinaisten jäsenten ja varajäsenten vaali
8. Tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali
9. Päätetään jäsen- ja ainaisjäsenmaksun suuruudesta
10. Päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta 1995-96
11. Päätetään jäsenmaksunsa maksamatta jättäneiden kerhosta erottamisesta
12. Muut esille tulevat asiat
13. Ilmoitusasiat
14. Kokouksen päättäminen

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n hallitus

Hallituksen ehdotus vuosikokoukselle sääntömuutoksesta

Moottoripyöräkerho 69:n hallitus ehdottaa vuosikokoukselle sääntömuutosta pykälään 5 seuraavasti:

5 § Kerhon hallitus, johon kuuluu kuusi varsinaista jäsentä ja neljä varajäsentä...

Ehdotus:

Kerhon hallitus, johon kuuluu kymmenen jäsentä, valitaan vuosikokouksessa.

Lisätään kohta g:

Ehdotus:

Neljän muun varsinaisen jäsenen toimet ovat: Koulutusvastaava, vastaa kerhon liikennekoulutuksesta, NMR-vastaava, vastaa pohjoismaisesta yhteistoiminnasta, aluetoimintavastaava, vastaa alueellisesta toiminnasta Suomessa, nuorisotoimintavastaava, vastaa kerhon nuorisotoiminnasta.

Ehdotuksen mukainen pykälä 5 on kokonaisuudessaan seuraava:

5 § Kerhon hallitus, johon kuuluu kymmenen jäsentä, valitaan vuosikokouksessa. Hallituksen jäseneksi voidaan valita kerhon varsinainen jäsen, joka on nuhteeton Suomen kansalainen kuitenkin niin, että vähintään kaksi hallituksen jäsentä, joista toinen on hallituksen puheenjohtaja, ovat täysi-ikäisiä. Hallituksen jäsenet ovat virassaan vuoden, jonka jälkeen heidät voidaan valita uudelleen. Hallituksen tulee kokoontua vähintään neljä kertaa vuodessa. Hallitus on päätäntävaltainen, jos vähintään kolme jäsentä on läsnä, ja he ovat päätöksistä yksimielisiä. Kerhon nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja yksin tai kaksi hallituksen jäsentä yhdessä. Pankki-, posti- yms. juoksevilla raha-asioissa voi kassanhoitaja kirjoittaa kerhon nimen yksin.

Hallituksen kymmenen jäsentä ovat:

- a) Puheenjohtaja vastaa oikeasta menettelystä hallituksen kokouksissa ja hallituksen päätösten toimeenpanosta.
- b) Varapuheenjohtaja toimii kerhon pr-henkilönä kotimassa.
- c) Sihteeri vastaa pöytäkirjan pitämisestä kerhon ja hallituksen kokouksissa. Sihteeri hoitaa kerhon kirjeenvaihdon ja jäsenyysasiat. Hän voi kutsua avukseen tarvitsemansa määrän apulaisia.
- d) Kerhoisäntä järjestää illanvietot, kerhoretket, rallit ja muut kerhotapahtumat. Hän voi kutsua avukseen tarvitsemansa määrän apulaisia.
- e) Toimittajan tulee hoitaa kerhon lehteä ja ylläpitää yhteyttä lehdistöön. Myös toimittaja voi kutsua apulaisia kerholehden valmisteluun, jakeluun ja muihin sellaisiin tehtäviin.
- f) Kassanhoitaja vastaa kerhon ja kerholehden raha-asioista, hoitaa kerhon kirjanpitoa ja pankkitiliä. Kassanhoitajan tehtäviin kuuluu lisäksi jäsenmaksujen suoritusten tarkkaileminen.
- g) Neljän muun varsinaisen jäsenen toimenkuvat ovat: Koulutusvastaava vastaa kerhon liikennekoulutuksesta, NMR-vastaava vastaa pohjoismaisesta yhteistoiminnasta, aluetoimintavastaava vastaa alueellisesta toiminnasta Suomessa, nuorisovastaava vastaa kerhon nuorisotoiminnasta.

Yhdistyksellä voi olla yhdistyksen alaisuudessa toimivia rekisteröimättömiä aluekohtaisia alajaoksia.

EMA-News

Antti Kortesus

European Motorcyclists Association:in (EMA) hallituksen kokous pidettiin Sauensiekissä, maaseudulla Hampurin lähellä saksalaisen BVDM:n isännöimänä 10.6.1995. Mukana oli edustajia kaikista jäsenmaista sekä Islannin edustaja tarkkailijana ja todennäköisesti tulevana jäsenenä.

Selvitelyään kokouspäivän ohjelmaa puheenjohtaja Donald Lewis kertoi rahatilanteemme olevan kohtuullisen, mutta hänen jatkuva matkustamisensa Brüsseliin ja Strasbourgiin syö koko ajan varojamme. Lisäksi tarvitsisimme rahaa tekemisemme julkistamiseen., Monet jäsenjärjestöjemme jäsenet ovat lausuneet epäilyksiään EMA:n tarpeellisuudesta, koska he eivät näe uutisia EMA:n toiminnasta.

100 heppaa ja multidirektiivi

EU:n suunnittelema 100 hv:n katto moottoripyörille on tällä hetkellä odotetun tutkimusta, jolla tehokkaan tarpeellisuus/tarpeettomuus voitaisiin todentaa. Tutkimuksen tekijää ei vielä ole valittu, mutta Bochumin yliopisto Saksassa on erittäin todennäköinen suorituspaikka. Tutkimuksen luotettavuus herätti keskustelua, koska esim Saksassa ja Ruotsissa on jo tällä hetkellä kauppiaiden kesken sopimus, että he myyvät vain alle sataheppaisia. Ranskassa moottoripyörille on säädet-

ty virallinen 100 hv:n raja. Niinpä jos sitten vertaamme näissä maissa alle ja yli sataheppaisten onnettomuuksia, on todennäköistä saada erittäin vääristyneitä tuloksia. EMA esittää kantanaan, että tutkimus pitää tehdä muuallakin kuin Saksassa. Poliisien raportit onnettomuuksista ovat melko ylimalkaisia, joten päädyimme suosittamaan vakuutusyhtiöiden onnettomuus selvityksiä.

Trevor Magnier kertoi Multidirektiivin osalta viimeisimpiä uutisia. Brusselfissä pidetyssä demossa oli eurokansanedustajille esitelty kolme erilaista pyörää: 82 dB, 80dB ja 78 dB. Kukaan ei osannut sanoa mitään eroa näiden pyörien äänenvoimakkuuksissa. Niinpä kaikkien pitäisi vähitellen olla vakuutuneita, että uusien pyörien melu ei ole ongelma, vaan meluongelman aiheuttajana ovat meluisat tarvikevaimentimet. Direktiiviehdotuksessa meluraja on asetettu 82 dB:iin ja roplaamiskielto (antitampering) koskemaan vain mopoja ja 1A-luokan moottoripyöriä. Muilta osiltaan MD vaatii edelleen jatkuvaa yhteydenpitoa (lobbaamista) jokaisen maan omiin eurokansanedustajiin, jotta he pysyvät ajantasalla.

Tiedottaminen on tärkeää

Motorcycle Awareness Campaign on käynnistynyt kaikkialla Euroopassa hienosti ja jatkuu edelleen julistekampanjana. Myös muissa maissa oli tavallisten motoristien saama julkisuus todettu erittäin tervetulleeksi. Sama ongelma motoristien kohtaamasta vääränlaisesta julkisuudesta on siis kohdattu muuallakin.

EMA:lla on ollut yhteinen osasto FEM:in ja FIM:in kanssa Englannin suurimmassa moottoripyöräkokouksessa, BMF-rallissa. Puheenjohtajamme Donald totesi valittaen, että motoristit eivät ole yhtään kiinnostuneet moottoripyöräpolitiikasta eli siis omien asioidensa hoitamisesta. Sama ilmiö on havaittu muuallakin. Tulevassa FIM-rallissa EMA:lla on kuitenkin oma osastonsa, jossa on tarkoitus jakaa EMA-esitteitä jokaisen jäsenmaan kielellä sekä myös kaikkien jäsenkerhojen jäseneksi liittymislomakkeita. Keskustelimme myös, tuleeko EMA:n olla esillä IFMA-96 näyttelyssä ja kaikki olivat viimeisyksyisten kokemusten perusteella sitä mieltä, että tottakai.

Toiminnasta tiedottaminen aiheutti jälleen keskustelua - olemmehan kertonut tekemisistämme tähän mennessä turhan vaatimattomasti verrattuna vaikkapa FEM:iin. Keskustelun tuloksena päädyimme kehittämään tiedottamista mm. siten, että jokaisen jäsenmaan mp-lehtien eri numeroiden teemat selvitetään etukäteen, jotta niihin voidaan toimittaa kulloinkin tarvittavaa materiaalia ajallaan.

Keskustelu ajokorttidirektiivistä toi esiin maan, jossa tulee olemaan paljon sopeutusvaikeuksia: Islannin. Siellä on tähän asti saanut ajaa alle 50-kuutioista, kun on täyttänyt 15 vuotta. Ja yli 50-kuutioista täytettyään 17! Niinpä Islannissa kaikki pyörät ovat vähintään kuusisatasia sportteja...

Motoristireservaatteja?

Saksassa motoristit ovat kärsineet eriarvoisesta asemasta autoilijoihin verrattuna jo kymmenkunta vuotta. Tällä hetkellä yhteensä 120 tietä on suljettu moottoripyöriltä muttei autoilta. Osa on kokonaan suljettu ja toiset vain viikonloppuisin. Syy moiseen diskriminointiin on ollut tienvarsiasukkaiden ärtyminen ohikulkevista äänestä moottoripyöristä. Päätös sulkeamisesta on paikallisten viranomaisten tekemä, hallituksella ei ole asian kanssa mitään tekemistä. Ongelma ei kuitenkaan ole ainoastaan saksalaisilla. Teiden sulkeminen on alunperin keksitty Itävallassa, mutta nyt myös Belgia, Hollanti ja Luxemburg ovat lähdössä mukaan. Teiden sulkeminen yhdellä alueella kuitenkin siirtää vain "ongelmaa" eli motoristeja toisille alueille. Niinpä totesimmekin tällä tavalla kehittyvän tulevaisuuden näyttävän ankealta: reservaatteja, joissa motoristit saavat elää vapaina. Toivottavasti täällä Pohjoismaissa saamme omat rivimme pysymään kohtuudessa meluamisen suhteen, että emme saisi osaksemme samanlaista syrjintää.

Tuusulassa 13.07.1995

Taas käytiin Kontiossa

E7kbladin perhettä ei yksi onnistunut Kontio säikäytä, joten H-hetken lähestyessä suuntasimme jälleen Guzzin keulan kohti kontrollia. Vietimme peräti kolme yötä kontrollipaikan viereisellä leirintäalueella ja päivät kuuluivat Kesämaassa ja Lustoan tutustuessa, molemmat olivat todella mukavia kokemuksia ja kun leirintäalueen tasokaan ei antanut pahempaa moitteen sijaa niin olimme perjantaiamuna varsin pirteitä ja positiivisella mielellä kun lähdimme "viimeiselle etapille". Ainoastaan koko ajan uhkaavat sadepilvet yrittivät vesittää tunnelmaa.

Opastusta Kontrollipaikalle jotkut moittivat, en pysty kommentoimaan kun olimme valmiiksi vieressä ja Kesoi hyvin tiedossa. Vähän ihmetytti ilmoittautumisen "helppous". Meistä ei jäänyt muuta jälkeä kuin rahat ja pari viivaa tukkimiehen kirjanpitoon mutta kait ne systeemit olivat ok.

Tälläkin kertaa asiakkaita oli aamusta alkaen ja mikä parasta, kontrolli toimi jo kello yhdeksästä lähtien eli päästin tien päälle ilman turhaa odottelua ja ryysistä. Lähestymisajo olikin meille varsin tuttu melkein perille asti sillä Italialaiskokoontuminen pidettiin Tuu-

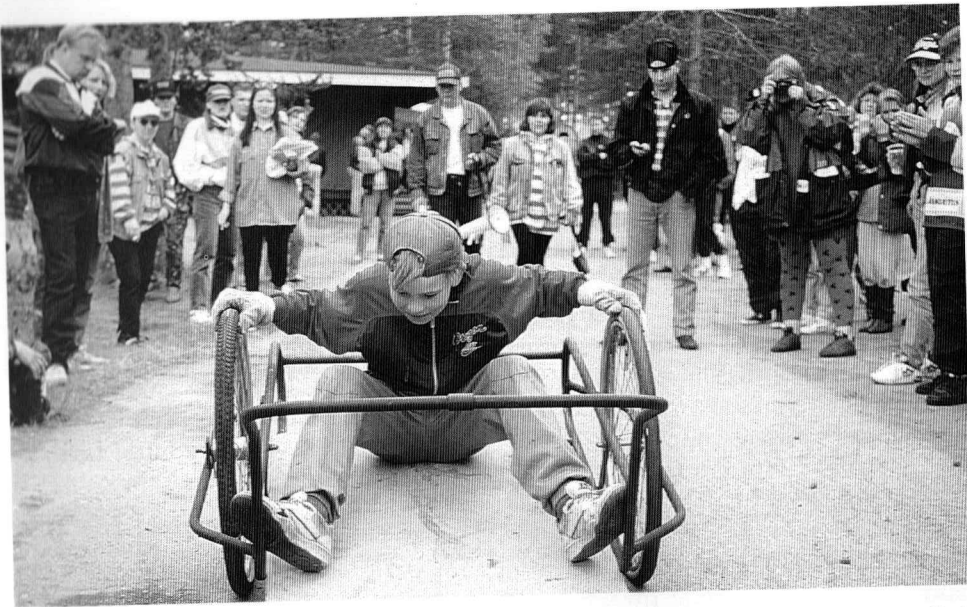
povaarassa vain noin kuukautta aiemmin. Opastus kontrollista eteenpäin oli ainakin hoidettu kiitettävästi ja parin kauppa- sekä pukeutumispysähdyksen jälkeen saavuimme itse Kontiorallipaikalle Ilomantsin kupeeseen.

Ja minkälainen paikka! Maisema oli juuri sellaista kuin Kontiossa pitääkin olla. Upeaa kangasmetsää, järvenrantaa joka puolella ja toimiva aluejako perhe- / perinteinen- / korpikontioineen. Lisänä runsaanlaisesti mökkejä ja ravintolaa vähän joka makuun. Alue oli lisäksi niin avara, että toivotut 2000+ vierasta olisivat mahtuneet kevyesti eikä voinut olla kuin pahoillaan järjestäjien puolesta, että kehnohko sää ja mahdollisesti kokemukset jostain aiemmasta kontiosta saivat turhan monet jättämään tämän todella hyvin järjestetyn kokoontumisen väliin.

Ruokailut sujuivat lupsakkaasti ja lauantain pääruoka oli hmmm... persoonallista mutta samalla varsin maukasta. Paperipussit olivat löytäneet tiensä Ilomantsiinkin mutta ainakin niiden sisältö oli ylen runsas sekä aamiaisella että lounaalla. Perjantai-illan keittokin oli hyvä vaihtoehto omatoimiselle kokkaamiselle, joten plussia siitäkin (pipurit tosin kiusasivat). Lasten makuun ruoat eivät tietenkään olleet, mitkäpä olisivat, mutta kun omien eväiden lisäksi kioskista sai kohtuuhinnalla hampurilaisia ym., niin tyydytti heidänkin nälkäänsä.

Lapsiin kun päästiin, on rehellisesti kehuttava järjestäjien panostusta tähän tulevaisuuden motoristijoukkoon. Lapsille oli oma puolijoukkueteltoa, jossa viitseliää "tädit" järjestivät tekemistä aina diskoa myöten. Tytär pyysi oikein

erikseen kiittämään hoitotätejä. Tällainen palvelu helpottaa kummasti vanhempien olemista ja antaa heille mahdollisuuden hetkeksi liittyä lapsettomien (normaalien?) motoristien joukkoon aivan kuin ennen vanhaan.

Ohjelmaa oli halukkaille aikuisillekin järjestetty kiertoajelun ja kontiokisan merkeissä ja lauantai-illan viihtymisestä pitivät huolen orkesterit sekä ulkona että sisällä, imitaattoria unohtamatta. Ilma vain oli niin sikaviileä, että väki ei lavan luona kauaa viihtynyt. Harmi. Toisaalta ravintolassa oli sitäkin kovempi hauskanpito päällensä.

Kaiken kaikkiaan oli miellyttävää osallistua kokoontumiseen jossa järjestelyt täyttivät lupaukset ja ylittivät odotukset. Meidän perheemme ja tapamme ystävät ja tuttavat olivat erinomaisen tyytyväisiä Kontio 95:n järjestelyihin ja paikkaan. Kiitos tekijöille.

Kaj Ekblad
Tyytyväinen motoristi

JK.

Jälleen kerran on pakko ihmetellä tätä kerhon intoa pitää kiinni seitsemänkymmenlukulaisesta ennakkoilmoittautumissysteemistä. Huhujen mukaan tänäkin vuonna oli vain n. 400 ennakkoilmoittautunutta ja paikalle saapui kuitenkin n. 1500 osallistujaa.

Samansuuntaisesti on käynyt jo useamman vuoden ajan. Ihmisten (=myös motoristit) toiminta on nykyään huomattavasti lyhytjänteisempää kuin vuosikymmen sitten. Matkaanlähtöpäätös tehdään mieluummin tulevan viikonlopun sääennustuksen mukaan kuin kuukautta aiemmin. Minusta olisi paljon mukavampaa lukea Kontiokutusta, että "ilmoittautuminen kontrollipaikalla, kerhon jäsenet 110 mk, muut 130 mk". Tuntuisi, että jäsenyydestä olisi jotain konkreettista hyötyäkin. Hallitus harkinnee jälleen kerran...

erikseen kiittämään hoitotätejä. Tällainen palvelu helpottaa kummasti vanhempien olemista ja antaa heille mahdollisuuden hetkeksi liittyä lapsettomiin (normaalien?) motoristien joukkoon aivan kuin ennen vanhaan.

Ohjelmaa oli halukkaille aikuisillekin järjestetty kiertoajelun ja kontiokisan merkeissä ja lauantai-illan viihtymisestä pitivät huolen orkesterit sekä ulkona että sisällä, imitaattoria unohtamatta. Ilma vain oli niin sikaviileä, että väki ei lavan luona kauaa viihtynyt. Harmi. Toisaalta ravintolassa oli sitäkin kovempi hauskanpito päällensä.

Kaiken kaikkiaan oli miellyttävää osallistua kokoontumiseen jossa järjestelyt täyttivät lupaukset ja ylittivät odotukset. Meidän perheemme ja tapamme ystävät ja tuttavat olivat erinomaisen tyytyväisiä Kontio 95:n järjestelyihin ja paikkaan. Kiitos tekijöille.

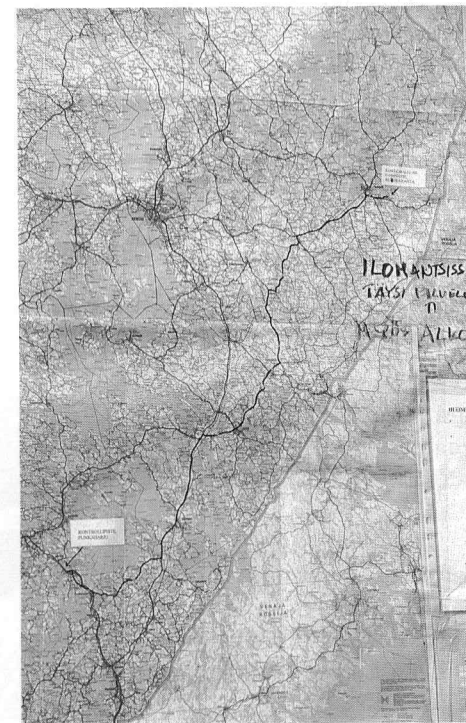
Kaj Ekblad
Tyytyväinen motoristi

JK.

Jälleen kerran on pakko ihmetellä tätä kerhon intoa pitää kiinni seitsemänkymmenlukulaisesta ennakoilmoittautumissysteemistä. Huhujen mukaan tänäkin vuonna oli vain n. 400 ennakoilmoittautunutta ja paikalle saapui kuitenkin n. 1500 osallistujaa.

Saman suuntaisesti on käynyt jo useamman vuoden ajan. Ihmisten (=myös motoristit) toiminta on nykyään huomattavasti lyhytjänteisempää kuin vuosikymmen sitten. Matkaanlähtöpäätös tehdään mieluummin tulevan viikonlopun sääennustuksen mukaan kuin kuukautta aiemmin. Minusta olisi paljon mukavampaa lukea Kontiokutusta, että "ilmoittautuminen kontrollipaikalla, kerhon jäsenet 110 mk, muut 130 mk". Tuntuisi, että jäsenyydestä olisi jotain konkreettista hyötyäkin. Hallitus harkinnee jälleen kerran...

Ovatko vanhat ajat palaamassa?

Entisinä aikoina ritari täydessä haarniskassaan ei pystynyt nousemaan hevosensa selkään tavalliseen tapaan, vaan hänet nostettiin ylös nosturilla, hevonen siirrettiin alle, ja ritari laskettiin satulaan.

Ovatko nämä ajat palaamassa? Alla oleva leike englantilaisesta The Times-lehdestä 10. päivältä heinäkuuta saattaa saada sinut ajattelemaan näin.

Jokainen erityisesti Lontoon keskustan poliisille tehty nahkapuku painaa massiiviset 12,7 kg (28 lb) ja on niin vahva ja jäykkä, ettei käyttäjä pysty nostamaan käsivarsiaan ohjatakseen liikennettä tai puolustaakseen itseään.

Suojaaminen tapaturmalta ei saa olla nahkapuvun ainoa tarkoitus. Sen täytyy olla myöskin hankittavissa ja sen pitää olla mukava käyttää pitkiäkin aikoja, eikä se saa haitata moottoripyörällä ajoa.

EMA vastustaa voimakkaasti kaikenlaista pakonomaista suojavaatetuksen käyttöä, mutta puoltaa sellaisen vaatetuksen käyttöä, joka takaa tietyn suojan ja jättää ostajalle valinnan vapauden.

EMA pitää välttämättömänä sellaisen suojavaatetuksen suunnittelua, jossa on otettu huomioon turvallisuus, mukavuus, hinta ja tyyli.

Don Lewis, EMAn puheenjohtaja sanoo:

“On ilmeistä, että nahkavaatetus, joka on hankittu Lontoon poliisille ei ole tasapainoisesti suunniteltu. Liian paljon painoa on asetettu suojaamiselle eikä riittävästi turvallisuusnäkökohdille ja mukavuudelle sekä käytölle.

Jos suojavaatetus on epämukava käyttää, tai maksaa enemmän kuin tavallinen motoristi pystyy maksamaan, sitä ei osteta eikä sitä käytetä.

EMA jatkaa painostusta saadakseen aikaan järkevän tasapainoituksen moottoristin vaatetuksen suunnittelulle jotta se suojelisi vammautumiselta, koska tämä tarjoaa parhaan yleisen turvallisuuden motoristille.”

The Times 10. heinäkuuta 1995

Nahkapuku jättää poliisin raskaskätiseksi

Steward Tandler, rikstoimittaja

Lontoon tuhannen moottoripyöräpoliisin mielestä Scotland Yardin tilaamat uudet nahkapuvut ovat niin raskaita, etteivät he voi nostaa käsiään ohjatakseen liikennettä tai puolustaakseen itseään.

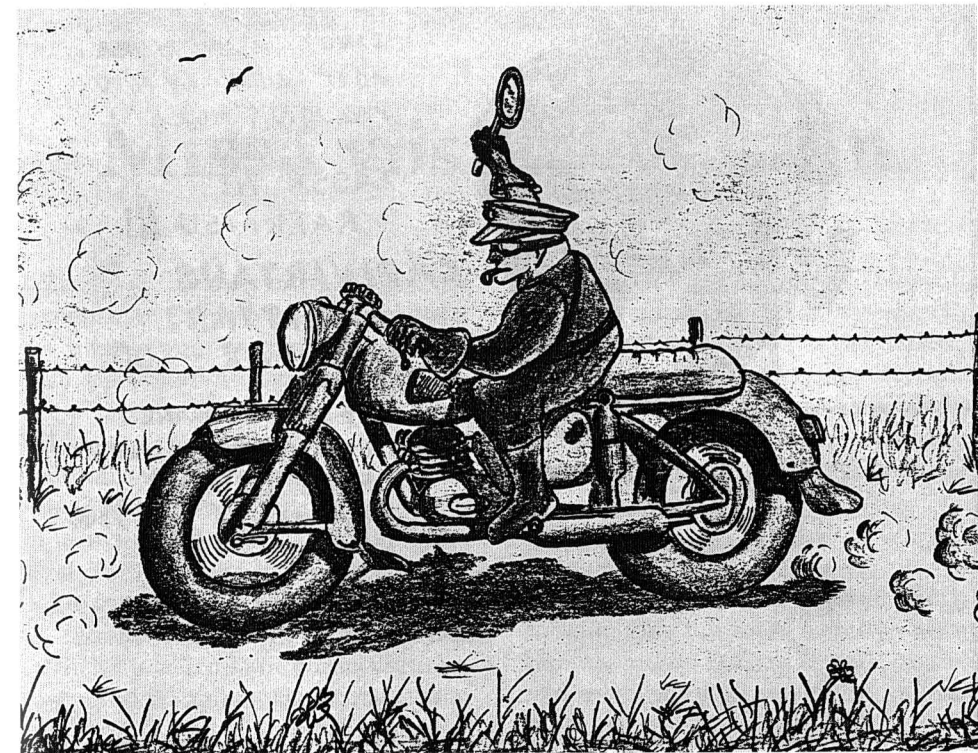
Puvut, jotka painavat 12,7 kiloa on suunnitellut Yardin komitea Cambrid-

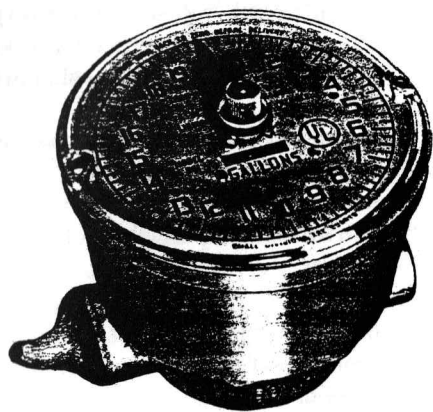
gen yliopiston avustuksella ja ne on valmistettu Man-saarella. Ne ovat pitkän etsiskelyn tulos sellaisen puvun valmistamiseksi, joka antaisi poliisille suojan ja täyttäisi EU:n turvallisuusmääräykset.

Eräs poliisi sanoi: “Yard on hankkinut mahdollisimman suojaavan puvun käyttöominaisuuksiltaan miinus sata Lontoon keskustan poliiseille. Et voi ohjata liikennettä eikä puolustaa itseäsi.” Englannissa ei ole standardia moottoripyöräilijän puvulle ja Yardia on painostettu jo jonkin aikaa uniformun hankkimiseksi. Kaikilla muilla paitsi poliisivoimilla on jo nahkapuvut, mut-

ta tähän vuoteen saakka Yard on käyttänyt yksinkertaisesti ratsastushousuja ja sarkapuseroa normaalina kuivan kelin asuna.

Useita pukuja testattiin, ennenkuin Yard hyväksyi sopimuksen. Uusi kaksiosainen puku käsittää puseron ja housut, jotka liitetään yhteen vetoketjulla ja niissä on suojatoppauksia hartioissa ja lanteilla. Tarkoituksena on estää selkärangan vaurioita kaaduttaessa, mutta poliiseja on jo kehoitettu poistamaan suojatoppauksia puvuista. Yardin edustaja sanoi, että pukuihin tehdään muutoksia.

Model 961 with round reading register. Reset-type hand measures up to 20 gallons delivery or 80 liters delivery per revolution. Non-reset totalizer records 10,000 gallons or 100,000 liters.

Model 961 with straight reading register. Reset wheels measure up to 100 gallons or 929 liters per delivery. Non-reset totalizer records 100,000 gallons or 1,000,000 liters.

SEE COMPLETE SPECIFICATIONS ON REVERSE SIDE

KOKOONTUMIS- AJOON OSA X

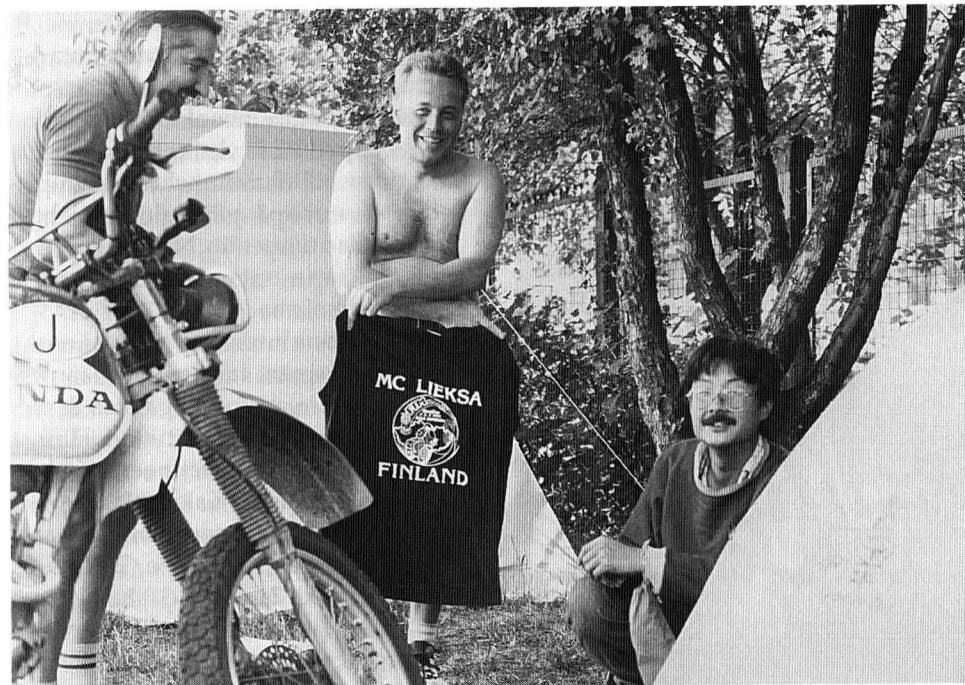
- HARMITTAAKO,
KUN KAVERITKAAN
EI MUISTA PALJONKO
ILLALLA JOIT'?
- OLITKO EHKÄ
LÄHIELÄ UUTTA
"ENNÄTYSTÄ"?
- VAIMOSI JÄTTI
SINUT KUN MUKA
JOIT NIIN-JA NIIN
PALJON ("MUKA")

TASSÄ NYT
RATKAISU !!!

LÄPIVIRTAUS MITTARI ÖL - ROTTAX - 100

- HELPPOLUKUINEN
- PEHMEÄ SUUKAP-
PALE EI RIKO
HAMPAITA

PK-90

Paidan kääntöä, kauas pois.

Missä yösi vietätkään

Näin syksyn tullen on aikaa miettiä tekemisiään. Leiriytymisvälineet antavat aiheita monen moiseen jutusteluun. Usein korviin kantautuu ihmeellinen väite, että teltassa tulee kylmä nukkuessa, vaikka päällä on kaikki mahdolliset vaatteet mitä mukana kuljettaa? Miten tämmöinen on nykypäivänä mahdollista herää (yöllä) kysymys!

Juhannushan on vain kerran kesästä, tällöin tarjoillaan meille halvalla hyviä telttoja & makuupusseja seuraavasti. Myyjää lainatakseni, me ollaan myyty näitä ihan älyttömästi ja muovi-

kelmua saatte kaupanpäälle. Tähän olisi jokaisen syytä paneutua syvällisemmin, eikun tonkimaan urheiluliikkeiden tarjontaa. Nyt syksyllä poistetaan useimmista liikkeistä kesäkamat veks! Uusia varusteita voi päästä testaamaan lokakuun lopulla tosihemmotreffeillä!

Veistellään palikoita

Kesän muistot tuova mieleen yhden reissun, joka tuli tossa heitettyä aivan huomaamatta! Etelään lomalle on monen mieli, matkan voi tehdä monella kulkupelillä. Yksinäinen kulkija valit-

Askel menneisyydestä.

see matkustusmuodoksi maanläheisen kulkupelin, tässä tapauksessa prätkän! Taustoja tutkittaessa täytyy todeta kyseessä olevan AA-luokan reissun! Matkaseuran hankinta yleensä jää viime tippaan.

Laivarannassa viimeistään veistellään palokoitteja kohdalleen, josko saataisiin ne sovitetuiksi yhteen. Laivamatkan kuluessa tutkaillaan mihinköhän sitä mahdetaan olla oikein menossa, kun laiva aikanaan rantautuu! Menopelit rullaavat hissuksiin laiturille, passit esille menoks kesälaitumille.

Ensimmäinen päivä menee yleensä totutellussa lomafiiliksen saamiseen tien päällä? Warsovan laulu kutsuu meidän seuruetta ensitöikseen. Hupsista eipä edetä asioiden edelle, olemme tainneet

astua väärään laivaan. Löydämme itsemme Tallinnan satamasta, ei auta valittua kohtalooaan! Via Baltica kutsuu meitä siis, eikun menoks. Matkassa on kolme itäpyörää & yksi makarooni? Palataanpa vielä lähtötunnelmiin olympialaituriin, minäpä päätänkin pujahtaa Pomeranian uumeniin. Näin ollen lomamatka alkaen muutaman päivän leppoisella merimakalla Itämerellä!

Tänä aikana luulisi pääsevän eroon arkirutiineistaan. Itämeri näyttää parhaan puolensa, auronko paistaa & merenpinta on aivan peilityni! Hinnat tuntuvat täälläkin kohonneen aika lailla viime reissusta. Kaksi pitkää yötä vietettyämme laivassa, voimme ajaa itsemme Puolan kamaralle. Tullilla on menossa jonkinlainen hidastusoperaatio, aikaa vierähtää tunti ennenkuin pääsemme tullin läpi. Saan matkaseurakseni Pauli & Lassin, lähdemme ajelmaan kohti Warsovaa.

Tie on aluksi tosi kuoppainen, mutta paranee päästyämme maaseudun rauhaan. Päivä kuluu leppoisissa merkeissä, huoltamoita näyttää syntyvän tienposkeen kuin sienä sateella. Saavumme iltapäivällä WARSOVAAN, kämppäriin löytäminen on hankalaa, täytyy ostaa kaupungin opaskartta? Osumme ensi yrittämällä kilometrin päähän, alue nro 129. Varaamme mökin yösijaksi, tarkoitus on oleilla täällä kaksi yötä.

Koittaa maanantaiaamu, käymme moikkaamassa nipponin poikaa, luovutamme hänelle kerhopaidan ennenkuin hän livistää merkoihinsa! Rahanvaihtoyritys eräässä pankissa tuo vesiperän, Suomen markka ei kelpaa heille, kurssi puuttuu kokonaan? Ajamme ratikalla ydinkeskustaan, sieltä löytyy valtavan suuri kirpputori. ilma on tukahduttavan kuuma, jonka takia pa-

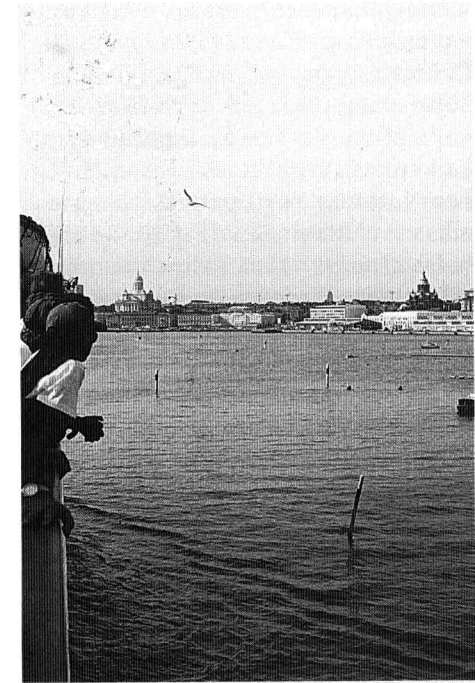
laamme leiriin melko pian. Viereinen maauimala saa meistä asiakkaita, kiva välillä pulahtaa vilvoittavaan veden syleilyyn. Illalla saamme seurata Via Baltica -ryhmästä. Heidän matkansa on mennyt hyvin ilman harmejä, ovat saaneet ajaa kahdessa päivässä kyllästymiseen asti?

Miedän seuraava etappimme on KRAKOVA, maisemat muuttuvat mäkisemmiksi. Taivaanrannassa hämmöttää udun seasta määränpäämme, taitaa tulla illaksi sade, sen verran mustalta näyttää. Teltoja pystytellessä saapuu leiriin eräs rouva kaupustelemaan villapaitoja, hinnoista pääsemme yhteisymmärrykseen, tavarat vaihtavat omistajaa? Alueelle on noussut uusi hieno hotelli, käymme tutkimassa ravintolan antimia, halpaa ja hyvää oli. Illalla saamme viereemme bussilastillisen helluntaiseurakuntalaisia, laulua & naurua piisaa yllinkyllin. Yöllä kuuluu laukauksia, taitaa olla sotaharjoitukset lähistöllä käynnissä!

Askel menneisyyteen

Auschwitzin keskitysleiri on seuraava matkakohde, siellä meille kaikille palautetaan mieleen Aatun julmuudet vuosien takaa, jotka eivät hevin unhoitu mielestä pois! Valtava ihmisvirta kiertele aluetta rakennus rakennukselta lävite?? Me poistumme vähin äänin kohti Tsekkien rajaa. Raja-asema on rakennettu aivan uusiksi viime aikojen kera. Pelkkä passin näyttö riittänee tällä kertaa! Tietä nro 11 emme onnistuneet löytämään, joka olisi johdattanut meidät suoraan HAVORIIN!

Opasteista enne nähneet vilaustaan koko matkan aikana ennen Havorinin rautatieasemaa.

Yli laidan. Kotoinen olo.

Ajamme suoraan leirintäalueelle, portilta meidät käännytetään takaisin kohti keskustaa oppaan johdolla. Jäähallin peränurkasta löytyy ilmoittautumispaikka, homma pelaa joutuisasti. Takaisin tuttua reittiä pystyttämään telttaa. Pojat ovat varanneet lippusimalla paikkoja meille kolmelle? Illalla leirissä vietetään tosi rennot tulijaisjuhlat kaikille paikalle saapuneille hemmoille, lystiä riitti aamuyöhön asti. Aamiainen tarjottiin ruohikolle, riittoisa annos kaiken kaikkiaan. Kymmenen jälkeen lähdemme kōrōttelemaan kohti ilmoittautumista, ilma on tukahduttavan kuuma. Tiedossa on kokopäivän maleskelu kaupungilla. Päivällä päätämme Paulin kanssa pulahtaa veden vilvoittamaan syleilyyn. Rahan-

vaihto tökkii taas, pienet dollarit joutuvat erikoissyyniin, eivät kelpaa heille? Pyörät voi noutaa parkista, kilvan ajo kohti kämppäriä on kaynnessä. Ruokailu alkaa olla käsillä, tarjotin täyttyy kaikenlaisista herkuista. Jokainen saanee vatsansa täyteen tästä ateriasta, eiks vaan! Iltaohjelma on järjestetty jäähalin tiloihin, väkeä valuu katsomoon pikkuhiljaa, tarjonta on monipuolista.

Retkiaami koittaa, bussit lähtevät peräkanaa ajelemaan kohti vuoritoa. Matka Tatran tehtaille tuntuu olevan pitkä (1,5 tuntia) nähtävää on paljon, uutta tuotantoa sekä ikivanhaa kalustoa on näytillä. Astumme taasen linikoihin, biknik -lounas odottaa seuraavaksi. Ruokailuväki täyttää pikkukylän aivan totaalisesti, oleilu täällä venähtää tosi pitkäksi, jotain on jäänyt näkemättä! Vihdoin ja viimein pääsemme lähtemään takaisin kohti HAVORIA! Uimahalli kutsuu meitä, käymme huuhtomassa matkan tuomat pölyt pois. Illan rutiinit odottavat eli ruokailu.

Kaukalon laidalla

Ohjelmapuolesta sen verran, että löytyi voimamies, jonglööriä ja fillartrialisteja. Lauantaaamupäivä on varattu kaupungin kiertoon, sadekuurot pakottavat meidät aina välillä sisätiloihin. Iltapäivällä oli tiedossa kansojen paraati, vettä saadaan niskaan oikein kaatamalla! En viitsi lähteä ajelemaan, turvaudun jalkakyytiin. Paraati ei tahdo pysyä koossa, letkat venyvät kuin kuminauha? Päätäjäiset alkavat, lätkämätsi saa ihmisiin eloa katsomossa! Meitä edustaa JYRY-OVASKA, jolla taisi olla pallo hukassa? pääsi meinaan unohtumaan, ettei kaukalossa ollut laitoja ollenkaan! Palkintojen jaosta sen verran, Jyry-Ovaska unohteli, koska suomipojan piti nousta noutamaan pystejä?

Illan ehdoton kohokohta oli kahden nahkoissa esiintyneen tytön show... Kekkerit ovat tältä erää ohi, aamu valkenee harmaana leirissä. Teltat joudun laittamaan märkänä kasaan, eka kerta tällä reissulla muuten. Katson parhaaksi vetäistä kumipuvun päälle, sitä tosiaankin tarvittiin, vettä tulee taivaalta solkenaan. Ensimmäinen tankkaustauko on tosiasia, ilmakin näyttää selkenevän. Matka jatkuu kovassa vastatuulella aina Jihlavaan asti, on juhlava tunne kömpiä lakanoiden väliin nukkumaan. Teltta on kuivunut yön aikana, lähden köröttelemään kohti PAVOKIA, josta voin noutaa juhlamitskun (FIM). Olen tänään ensimmäinen asiakas heille, maalaismaisema tarjoilee mukavat puitteet päivän ajoruepalle tukahduttavan kuumana päivänä.

Illansuussa saavun JESENICEEN, lomakylän ovat kansoittaneet lapsiperheet ja meteli on sen mukainen. Naapuritelan poikia kiinnosti kovasti kulkupelini. Pojat olivat tulleet Simson -mopolla kaksipäällä. Vastaanotossa tiedot käsiteltiin tietokoneella, meikäläiseltä kysyttäessä kansallisuustunnusta (FIN), kone sekosi täysin, maa tuntematon? Tyttö kysäisi missäköhän tämänöinen maa mahtaa sijaita, kun tietokonekaan ei sitä näytä tietävän ollenkaan. Minäpä sitä sitten siinä rupesin hänelle selittämään, lopulta koe ne hyväksyi tietoni sisään.

Betonipainajainen

Tuskien taval kohti BERLIINIÄ. Dresdenin jälkeen ajaiduin autobaanalle, joka veisi minut Berliiniin asti. Baana osoitautui aikamoiseksi pyykkilaudaksi, tuntuu ihan sille kuin kaikki liitokset

pyörästä ja itsestä lähtisi irti. Päätän koulukata Potsdamin kautta, tienvarrella löytyy vanhoja venäläisten käyttämiä karsarmeja tyhjillään. Tie nro 2 vie minut Länsi-Berliiniin, ilma on edelleen tukahduttavan kuuma. Hinnat näyttävät kelluvan täällä aika korkealla, makean elämän voin unohtaa vähäksi aikaa! Aamulla lähden katsomaan miltä näyttää ruuhka berliiniläisestä näkövinkkelistä, kestää tunti ennenkuin olen suorittanut kaupungin läpiajon, mutta kyllä se kannatti, nähtävää oli paljon reitin varrella.

Pyykkilautailu jatkui vielä muutama satakilometriä ennenkuin saavuin Puolan rajalle, nyt sitä taas ollaan miljonäärejä! Nyt voin taasen käyttää huolletta tienvarsilla olevia grillejä hyväksi. Ertoten lihavartaat saavat veden kirpoamaan kielelle. Merta alkaa ilmestyä näköpiiriin, saavun Sopottiin. Viimeisen yön vietä kangaskaksiossa, sloteja on jäänyt vielä taskunpohjalle muutama satatuhatta. Ensi vuonna tämäkin ihanuus on poispyyhkäisty tosiasia, tulossa on kuulemma rahauudistus, nollat pois (0000).

Kotoinen olo

Pari pikku veseliä tulee tekemään tuttavuutta kanssani, rehevällä savolaismurteella jutustelu tuntuu korvaan mukavalta. Pojat ovat liikkeellä asuntovaunulla isän & ja äidin kanssa. joku kolistelee teltan ovella aamukuudelta, herätys on väistämätön. Naapuritelan kaveri on tilannut herätyksen meillemme, koska sanoi olevansa aamu-uninen, ettemme nukkuis pommiin. Aluevalvoja sotkee pyörällä luoksemme, katsohtaa kelloonsa, aika on täys, voisitteko poistua.

Laivarantaan on selvät opasteet, Helsinki, ei voi eksyä millään. Väkeä on paljon jonossa, työntäydyn jonojen välistä tullimiesten luo. Sitten alkaa taasen tuskallinen odotus laivaan pääsystä. Lähtö myöhästyy melkein tunnin, hytinavaimet ovat jääneet edellisen matkalaisen taskuun, avainten teko kestää melko pitkään. Hyttiemäntä tulee sulkemaan oven puolestani, että voin poistua nauttimaan laivamatkasta täysin siemauksin. Kansimatkustajien paljous yllättää, tyolit vat kysytyjä. Moni mies maasta mämmin ottaa kovan kaatokännin alkajaisiksi, kannella on sitten kiva tuijotella tähtiin. Kelloni on kulkenut omia aikojaan, nousen ylös liian varhain ehtiäksieni aamupalalle. Sillä täytyisi menään pärjätä koko päivän. Päivä kuluu lekotellessa kannella, tuuli vilvoittaa mukavasti oloa.

Maata näkyvissä, hhudahtaa muuan kannella oleva, Harmajan majakka siintää horisontissa. Liikenne näin perjantai-illansuussa on vilkkaimmillaan. Laiva on saatu ankkuriin, purkaus voisi alkaa, mitään ei kuitenkaan tapahdu, aika kuluu ja hiki valuu otsalta. Vihdoin voimme ajella ulos tulliin, rajamies ottaa passin haltuun. Tervetuloa kotiin, ajokamat päälle, hyvästelen matkakamat, nähdään taas! Aurinkoinen stadi ottaa vastaan kulkijan, vielä pieni tovi ennenkuin ollaan taasen himmassa!!

PS. Rahaa jäi ensikertaa pussinpohjalle reissulta paltessa, siinä sitä on ihmettelemistä kerrakseen. Itäblokki kutsuu taasen kulkijaa matkaan uudestaan!!

ITÄ-BIKE'S

Huru-Ukko Kari Saalasti

Pike, the motorbikedog

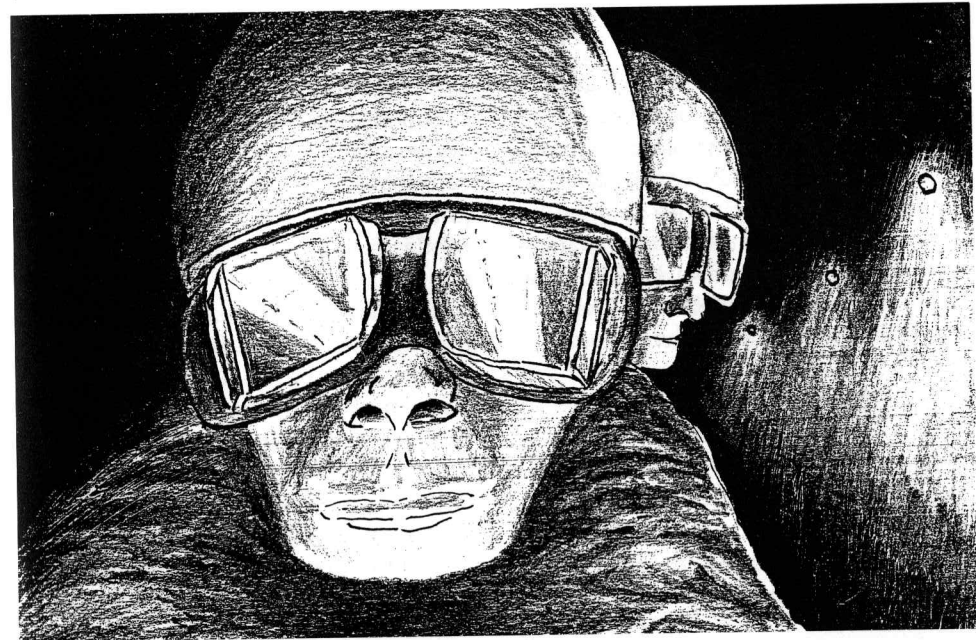
In the springtime,
when my master gets out the motorbike,
I gladly jump on it.

The sun shines
soon we are out to the highway.
I am a happy motorist.

The scenery changing,
in my helmet i hear the wind.
I smell fresh and clean.

The motor goes smoothly,
we are happy and free,
always fancying the highway scenery.

We don't feel dizzy in the curves of the road.
My tail tells the same.
I guess we love this sort of a game.
I am a happy motorist

Kauhujuttuja

Ennakkoon kaaduttu?

Ennakoivan ajon kurssilla kaadoin pyörän kaksi kertaa. Eka kerta oli paikallaan, jalka upposi löysään hiekkaan. Toinen kerta oli sitten oikein kunnolla, jarrutuksessa.

Märällä jarruttaminen edellisenä päivänä oli mennyt ihan hyvin. Kuiva asvaltti sitten innosti kiskomaan kahvasta liikaa. Sama vilkku on nyt sitten mennyt kolme kertaa palasiksi. Ensimmäinen kertahan oli keväällä, kun lainasin pyörääni ensikertalaiselle.

Mutta ei niin pahaa ettei jotain hyvääkin: vilkkujen palasista sain koottua toimivan kokonaisuuden. Ei ehkä kovin kaunis tarkkaan katsottuna,

mutta uhrataan estetiikkaan se reilu satanen joskus toiste.

Pyörän naarmut ovat tuskin havaittavia, ja kuskillakin on naarmuja ainoastaan siinä kuvassa, joka omista taidoista on muodostunut. Siellä niitä on ehkä hyvä ollakin.

Kehenkään ei kannata luottaa

Työmatkaani kuuluu pitkä pätkä nelikaistaista tietä. Mitenkähän isot tiet siellä suuressa maailmassa onkaan, kun Ylöjärvellekin on oikein nelikaistainen.

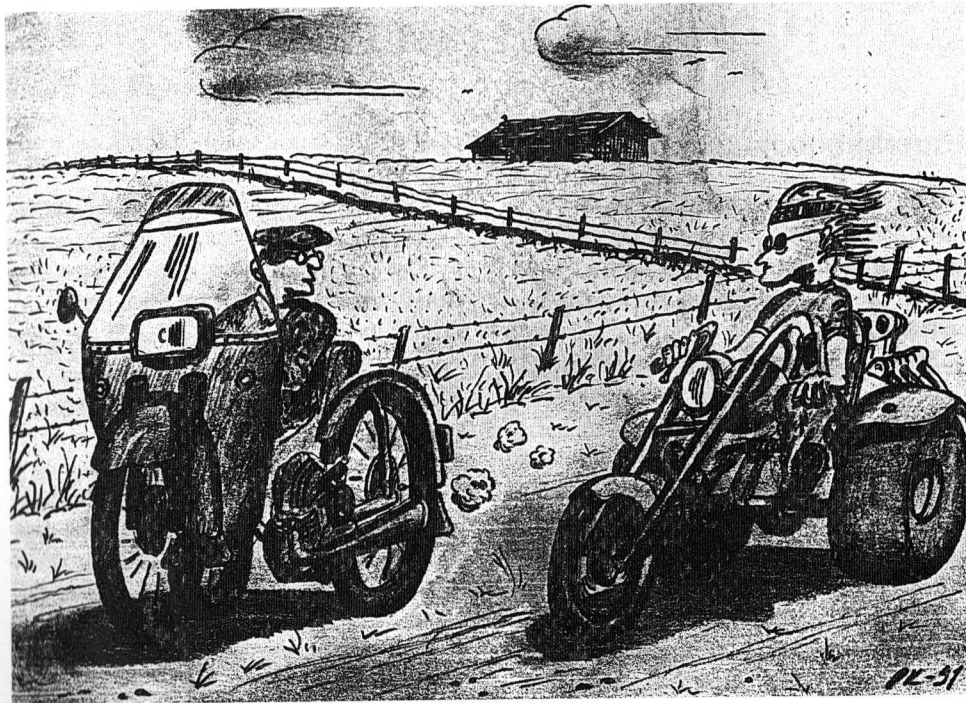
Ajaessani olen koettanut olla poissa rinnalla olevan kohdalta, ettei kukaan tökkää pientareelle. Eilen sitten kui-

tenkin unohduin taksin viereen, ajattelin että ei kai nyt ammattilainen. Jäin vaikka taksin edessä oli rekka, sillä oma kaistanikaan ei vetänyt.

Ei olisi pitänyt luottaa ammattilaiseen, jouduin väistämään hätäseen. Tietä onneksi riitti, ja töötti sekä kiukuinen mulkaisu sai taksikuskin palaamaan kiltisti rekan taakse. Luikki vielä noloissaan vanhalle tielle, vaikka oli-kin ylöjärvinen taksi ilman pokia.

Kauhujuttu

Kävin Liikennevakuutuskeskuksessa lukemassa kuolemaanjohtaneiden mptapaturmien selostuksia. Tilasin vielä päälle joitakin tilastoajoja, jotta saisin selville, mistä ne onnettomuudet oikein johtuvat.

Vaikka päivä oli helteinen, ja olin ajanut Tampereelta Hesaa keskustaan Boulevardille, tuli pikkuhiljaa suorastaan kalsa olo. Itse jutun olen myynyt siihen monikansalliseen moottoripyöräilylehteen. Nyt sitten pitäisi vain kirjoittaa, käydä läpi saamani tilastot ja tehdä niiden perusteella johtopäätöksiä.

Lupasin päätoimittajalle hauskan jutun liikenneturvallisuudesta. Saas nähdä. Minulla mitä ilmeisimmin on sairas huumorintaju, ja hyvien tapojen tuntemus puuttuu, ainakin lähiympäristön moniäänisen todistuksen mukaan. Silti voi olla, että jutusta tulee kuivan asiallinen. Aiheeseen voi palata sitten vielä esimerkiksi ennakoivan ajon kurssien aineiston yhteydessä, ja miksei tässäkin lehdessä.

Ensivaikutelma aineistosta on, että nuorten koheltajien lisäksi onnettomuuksia sattuu lähinnä vain, kun hirvi tai autoilija tai muu järjetön luontokappale törmää tielle.

Kauhujuttu: Opettavainen tarina

Kuski joi Koskenkorvaa pullosta, tiesä oli routakuoppa. Auto heilahti senverran, että pullo iski kuskilta kaksi etummaista ylähammasta sisään. Hampaiden menetys koski senverran, ettei auto pysynyt tiellä.

Poliisilla ja myöhemmin tuomarilla oli tietysti asiansa sanottavana, eikä auton korjaukseen ilmaista ollut.

Kaiken hyvän lisäksi viinapullosta kaatui kuskin syliin senverran ainetta, että lyhyen tajuttomuusjakson aikana vehkeisiin tuli kunnan rakot, eikä tunto oikein ole vielä kukaan palannut.

Harrikalle tärisemään

Eräessä ääni- ja tärinäalan amerikkalaisessa ammattilehdessä haki Harley-Davidsonin moottoripyörätehdas insinöörejä, jotka ymmärtävät äänen ja tärinän päälle.

Tarkoitus olisi ilmoituksen mukaan kehittää ajoneuvoja niin, että ne vastaavat sekä asiakkaiden että viranomaisten vaatimuksia. Voi olla kinkkinen homma: asiakas haluaa kovaa soundia ynnä tuntuja viboja, ja viranomainen sitten taas päinvastaista.

Ilmoituksessa vielä luvattiin erikseen palkata paras hakija rotuun, väriin, sukupuoleen, uskontoon, vammaisuuteen tai kansallisuuteen katsomatta. Mitäs mamoilua tuo on? Voiko helvetin enkeleiden hovitoimittajaan-

kaan enää luottaa? Ruotsalaisuus leviää?

Vitsit vitseinä, kyllä siellä sitten puhuttiin ajomukavuudesta ja tärinän ja äänen vähentämisestä. Tulee taas mainoshenkilöille tekemistä, kun Harrikan imago vaihdetaan tosimiesten pelistä mukavaksi ja suorituskykyiseksi nykypyöräksi. Mitenhän käy vanhempien harrikkakuskiensa naissuosion.

Samassa lehdessä, muuten, kerrottiin lukuisista tutkimuksista, joiden mukaan selkikipu voi olla kotoisin hyvin matalataajuisesta koko kehon tärinästä. Ammattiryhminä oli esimerkiksi koulubussin kuljettaja ja trukki-kuski. Vaikka muu räsitus ei ole kova, tärinä voi aika pienillä tasoilla, mutta jatkuvana, tehdä pahoja.

Änkkärit, evoluutioversio

Lahjoin yhden tutun rommipullolla hitsaamaan itselleni uudet vaimentimet. Evoluutioversiota tarvittiin, sillä tulpat nokeentuivat. Kauimpana vaimentimesta oleva tulppa oli mustin, joten syylliseksi epäilin ilman muuta liian tukkoista vaimenninta.

Nyt on sitten hyvä mieli: vähän avarammat reiät antavat mukavan matalat soundit ja huipunopeus on kohdallaan. Eikä äänitasokaan ole kohtuuton. Tulppien nokeentuminen kyllä väheni, mutta bensankulutus ei pudonnut juuri yhtään.

Ruostumaton pelti, josta evoluutioversiot tehtiin, maksoi romiksella muutaman kymmin. Aika iso ero tarvikevaimentimiin, joista saisi maksaa puolitonta tonnia pari. Alkuperäiset ovatkin sitten jo tosi kalliit. Vielä kun jaksaisi kiillottaa putket, kun on pyörä muuten niin siisti. Vielä.

Purin myös huvikseni vanhat vaimentimenraadot. Kammiovaimentimet, puhkiruostuneet tietysti, mutta alunperin kyllä suunniteltu ihan asialliseksi, ainakin vaimennuksen kannalta.

Kaasarit

Oli sopivasti sunnuntai, ilma oli hyvä ja perhekin suhtautui ymmärtäväisesti isin harrastukseen. Joten kaasarit auki ja putsaamaan. Nestepinnat näyttivät olevan kohdallaan - mikäs ne muuttaisi - eikä suuttimissakaan näkynyt mitään. Alipainella toimivia luisteja liikutellessani huomasin yhden olevan selvästi jäykemmän kuin muut. Kansi auki: jousi, joka painaa luistia oli jäänyt edelliseltä kävijältä väänkyrälleen väärään asentoon. Jippii! Homma kasaan ja menoksi taas.

Tosin vähän mietitytti, kun se sylinteri, jonka jousi oli väärin, oli sen sylinterin vieressä, jonka tulppa oli puhdas. Kaunis ilma, ja valoisa sunnuntai-ilta, joten heitin pienen lenkin. Bensamittari vajosi edelleen hurjaa vauhtia, joten täytyi ottaa uusiksi se juttu, ja kurkata tällä kertaa myös ryyppypuoli.

Talli olisi huippujuttu, minä nimittäin vihaan hyttysiä.

Uusintakerta meni sitten jo paljon nopeammin kuin ensimmäinen. Töissä sai tehdä homman hyttysiltä rauhassa. Vasta tällä kertaa oivalsin, että ryyppyn käyttämä ilma otetaan ilmanputсарin ulkopuolelta. Selvä moka suunnittelijalta. Ryyppy todella kaipasi puhdaita, ja tuloskin oli vihdoinkin odotettu, eli bensankulutus on nyt asiallinen.

Parin tankillisen jälkeen ongelmat palautuivat. Yksi tulppa nokeentui

pahasti, kaksi muuta vähän. Vain yksi oli oikean näköinen. Koneessa on imu-kanavassa poraus joka toimittaa seosta kurkulta toiselle. Säästää muka bensaa, mutta tässä tapauksessa tulos on täysin päinvastainen.

Uusi puhdistus. Oireiden vain jatkuessa irroitin ryyppyvaijerin ja tungen ryyppyt varmasti kiinni -asentoon. Eikös mitä.

Kun kolmaskaan ryyppyjen putsaus ei auttanut, löin loppujen lopuksi puutapeilla umpeen koko ryyppyn ilmanoton. Johan tokeni.

Mutta bensahana vuotaa.

Kaupan jälkihoito

Joissain tuotteissa niisanotulla jälkimarkkinoinnilla saadaan varsin hyvää tulosta. Jo skidinä Hesassa motoristit, isot pojat, kirosivat että maahantuoja

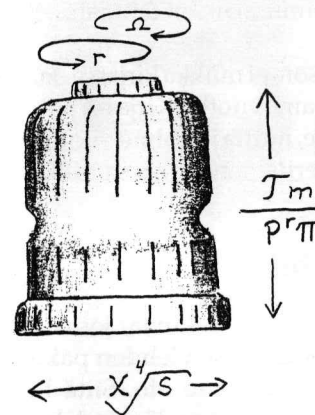
repii varsinaiset rahat varaosista, korjauksista ja huolloista.

Taitaa pitää edelleen paikkaansa. Toinen takaiskari on pikkuhiljaa vuotanut kaiken öljynsä ulos. Ne kaasarit pitää ehkä säädättää jollakulla. Kun ei ole alipainemittareita.

Eturengas, tankkilaukku, mahdollisesti sivulaukut kuuluvat myös hankintalistalle. Vilkkujakin näkyy menevän. Hanskat pitäisi ostaa. Ja niin edespäin. Kyllä kai te tiedätte, miten paljon rahaa tähän harrastukseen menee.

Käytyäni pariin kertaan keskustelemassa iskareiden hinnasta pyörän myyneessä liikkeessä, päätin vaihtaa asiointipaikkaa. Asioin mielummin liikkeessä, jonka kanssa pärjään tinkimättä ja ilman mielipahaa.

Kyllähän moottoripyöräkaupalla pitää elää, eihän sitäkään hyväntekeväisyydestä. Pyörä myydään, kuten

$$S \times \pi \Omega 220$$

$$\Phi = J_m^2 P r$$

$$\Gamma - \sqrt{x} \cong \text{LU}$$

jolloin saadaan ehdoton pitävyyksi!

värit: valkoinen ja sebron

BMW

System VX

VENTTIILIN-HATTU

PK-90

autokin, siinä kunnossa jossa se on, sanoo kuluttajaviranomainen. Mutta jos muutaman satasen pudottaminen parin kymppitonnin kaupan jälkeen on vaikeaa, niin minä en ainakaan viitsingata.

Internet

Työn puolesta olen ollut verkkosurffari jo viime vuosikymmenen puolelta. Nykyinen innostus tuntuu ihan hauskalta, sillä netti on todella fiksu väline joissain asioissa.

Keskusteluryhmä sfnet.harrastus.mp. kuuluu vakioseurattaviin. Ulkolaisissa vastaavissa on turhan monta käyttäjää. Suomalainen on aika lähellä minulle sopivaa. Kysymyksiä pyörien huollosta, ominaisuuksista, ulkomaista sekä myynti/ostotarjouksia on senverran että ehtii ja viitsii seurata. Vastauksiakin tulee kiitettävästi.

MP69 www -sivu on hyvä juttu sekin. Kari Hanski on tehnyt ihan mukavan näköistä jälkeä, linkit pelaavat ainakin protoversiossa ja asiaakin on. Tekstit on kerätty eri paikoista. Osoite löytyy etusivulta. Käsämäkisellä Sevenflames -kerholla on myös omasivunsa, vilkaisu sinnekin voi kannattaa: <http://www.otol.fi/~jukra/sevenflames.html>

Ulkolaiset keskusteluryhmät ovat sitten niin laajoja, etten jaksa seurata. Kun noita töitäkin pitäisi ehtiä.

Rankemman nettisurffauksen kokeilujen jälkeen on vähän samanlainen olo, kuin jos olisi jäänyt kahvipöytään liian pitkäksi ajaksi: suurin osa jutuista on tyhjänpäiväistä lätinää.

Jokunen ulkolainen mp-aiheinen www-sivukin on osunut päällisteltäväk-

si, mutta ne ovat olleet raakileita. Kehitys on varmasti nopeaa tässäkin asiassa, joten odotellaan. <http://www.motorcycle.com/motorcycle.html> on tätä kirjoittaessa vielä keskeneräinen, mutta kunnianhimoiselta vaikuttava yritys.

Ohjekirja

Pikkuväli osti synttärilahjaksi pyöräni ohjekirjan. Saksalainen opus on täsmällinen, muun muassa lähes jokaisen pultin ja mutterin kiristysmomentti ilmoitetaan. Ilmanputsarin puhdistuksesta ja jopa pesusta on ohjeet. Sääli, että se vähäinkin kielitaito on kouluvuosien jälkeen painottunut ihan muualle. Lukeminen onnistuu, mutta nihkeästi. Kuvat on onneksi olemassa.

Opas myös kehuu pyörää. Aika veikeätä. Moitteisiin en ole vielä törmännyt, joten lienee kyse kustantajan ja tietojen toimittajan, eli tehtaan, yhteistyöstä.

Ainoa isompi miikka kirjassa on, ettei siinä ole painovuotta. Kirja on päivätty -82 mallille, mutta jo kolme vuotta nuorempi on erilainen monessa pikkusasiassa.

Muut lehdet

Lueskelin erästä pakinaa, jossa pakinoitsija lainasi toisen lehden pakinoitsijaa. Jäi vähän outo olo. Siitä huolimatta kerron Talouselämä -lehdessä olleesta motoristijutusta.

Liike- ja teollisuusmaailman ykkösketjusta kun oli toimittajan ällistykseksi löytynyt vino pino motoristeja. Jutusta muuten sen enempää, mutta kuvissa ja tekstissä löytyneet pyörät olivat kyllä laidasta laitaan: viisisatasesta

CX-Hondasta ST1100:seen ja museokäisestä Triumphista Harriikkaan ja äveriäämpään Bemariin.

Ei ole koiraa karvoihin katsominen - mahtaako sakottava poliisiakaan uskoa,

jos vaatimattoman näköisellä pyörällä ajava, keski-ikänsä reilusti saavuttanut ukkeli ilmoittaa ammattinsa ja tulonsa rehellisesti.

Ripa K

**Ja sitten muistutukseksi:
Tie on sateella märkä,
ainakin syksyllä**

